

536196

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЯ МАКСИМА КОРНІЙЧУКА

с.7

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

23 травня 2024 року №21

ГОТУЮТЬ СМАКОЛИКИ І ЗБИРАЮТЬ НА ДРОНИ

с.9

KAZATIN.COM

ПОЧЕСНИМИ ГРОМАДЯНАМИ КОЗЯТИНА СТАЛИ 56 ПОЛЕГЛИХ ГЕРОІВ

- Список Почесних громадян Козятина поповнився
- На останній сесії міська рада посмертно присвоїла це звання 56 захисникам, які загинули у російсько-українській війні
- Розповідаємо, кого нагородили відзнакою

с.4-6

РЕКЛАМА

КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди
оплата за 10 днів

+38 067 212 17 50 | +38 095 786 73 98 | tvoekolo.com.ua

536503

З ДОСТАВКОЮ ПО ОБЛАСТІ

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРТИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ | ZODCHIY.COM.UA

М.ВІНИНЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 1Б (067) 430-64-96 | М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

533987

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 58.00 грн	6 місяців – 438.00 грн
3 місяці – 174.00 грн	12 місяців – 696.00 грн

Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати – 15.00 грн

Передплатний індекс **91531**

Оформити передплату ви зможете у будь-якому поштовому відділенні

кругляк рубані **ДРОВА** твердих та м'яких порід

096-891-05-68

535891

КОТЕЛЬНЮ ПРОПОНУЮТЬ ПЕРЕТВОРИТИ НА СПОРТКОМПЛЕКС

Перспектива ■ Козятин відібрали до участі у конкурсі Хакатон «100 ідей для міст». У його рамках громади з усієї України подають об'єкти, а міжнародні та всеукраїнські архітектурні компанії та університети розробляють рішення із їх модернізації. На конкурс відібрали котельню за магазином «ПанЕконом»

ОЛЕНА УДВУД

Проект з відновлення українських міст IRS («Інновації. Реконструкція. Суспільство») спільно з Клубом Мерів України оголосив Хакатон «100 ідей для міст». Це всеукраїнський конкурс, метою якого є відновлення міських районів, об'єктів, а також систем інфраструктури. За умовами конкурсу, громади презентують необхідні для відновлення об'єкти, а міжнародні та українські архітектурні бюро, а також університети, що працюють у галузях будівництва, архітектури, містобудування й інженерних напрямках, розробляють і презентують можливий варіант їх модернізації.

На конкурс відібрали 63 ідей, які запропонували архітектурні бюро та вищі навчальні заклади. Серед них — проект для Козятина. Львівська політехніка пропонує модернізувати котельню № 10, що розташована у дворі п'ятиповерхівки на Героїв Майдану, 18, за магазином «ПанЕконом».

— Козятинська громада по-

давала на Хакатон декілька заявок, — розповідає козятинський міський голова Тетяна Єрмолаєва. — Це був і стадіон, і сквер, і басейн, але на конкурс відібрали саме проект із модернізації котельні. Свої заявки подавали тисячі громад. Усе відбувалося поетапно. Під час першого етапу відібрали громади серед усіх, хто подав заявки. На другому етапі відібрали проекти, які готові взяти в розробку. Надалі відбуватиметься третій етап — голосування.

Проект представили студенти-п'ятикурсники Львівської політехніки Ілля Бандуляк, Валентин Беловолов та Роман Гудзенко. Куратори, архітектори проекту — доценти Львівської політехніки Ольга Криворучко та Уляна Іваночко, інженер — доцент Львівської політехніки Леонід Вознюк. У рамках Хакатону вони пропонують перетворити будівлю котельні на сучасний спортивний комплекс.

«Існуюча будівля котельні не використовується за призначенням. Споруда у занедбаному стані, але опорні конструкції збе-

рігають свою функцію. Для розширення функціоналу майбутнього спортивного комплексу було прийнято рішення добудувати нові корпуси, включно з підземним поверхом для використання останнього як укриття. Котельня розташована у дворі житлової багатоквартирної забудови, через що виникають складні умови для подальшого проектування. Для місцевих мешканців, які в подальшому стануть користувачами комплексу, був організований громадський простір із дитячим майданчиком, а також облаштовані паркінги.

Наш проект пропонує реконструкцію котельні з добудовою

Окрім модернізації будівлі, пропонують облаштувати поруч дитячий та спортивний майданчики, паркінг і зелені зони

нових корпусів, які гармонійно поєднуються між собою, надають можливості для реалізації наступних видів спорту: футбол (футзал), волейбол, баскетбол, пауерліфтинг (тренажерний зал)/фітнес, художня/спортивна гімнастика, всі види боротьби (дзюдо, самбо, вільна, класична, греллінг) та інші бойові мистецтва», — пишуть на сторінці «IRS» у Фейсбук.

Показали, який це все може мати вигляд. Поруч із будівлею котельні пропонують зробити також спортивний майданчик і облаштувати зелені зони.

Проекти оцінюватимуть члени

Будівля котельні № 10. Такий вигляд вона має зараз

Такою її бачать у майбутньому студенти Львівської політехніки. Тут пропонують зробити спортивний комплекс

журі та адміністративний офіс «IRS» і визначать переможців. Зазначають також, що на оцінку проектів вплинуть кількість лайків та коментарів на сторінці організатора у Фейсбук. Втім не всі,

хто побачив новину про проект для Козятина на сторінці IRS, підтримують ідею перетворити котельню на спортивний комплекс — серед коментарів чимало негативних.

На Вінниччині викрили міжрегіональний наркосиндикат

АНАСТАСІЯ КВІТКА

На Вінниччині поліцейські знешкодили міжрегіональний наркосиндикат, ліквідували діяльність трьох нарколабораторій та вилучили наркотиків і психотропів на понад 10 мільйонів гривень.

Заходи з викриття наркоугруповання проводили більше сотні правоохоронців.

Про це повідомляє поліція Вінницької області

■ Ліквідували діяльність 3 нарколабораторій

■ Кількість фігурантів: 10

■ Вік зловмисників: від 27 до 62 років

Кількість обшуків: 40

Правоохоронці вилучили 18 кг амфетаміну в сухому та концентрованому вигляді, 5 кг канабісу елітного сорту, прекурсори та 200 л хімікативів, хімічно-лабораторне обладнання, яке використовувалося під час синтезу психотропу, пакувальні матеріали, електронні ваги, гроші в загальній сумі у гривневому еквіваленті понад 1 мільйон гривень, 6 автомобілів, банківські та сім-карти, чорнові записи, мобільні телефони, комп'ютерну

техніку, документи та інші речові докази.

За цінами «чорного» ринку вартість вилучених наркотичних засобів, психотропів та прекурсорів сягає 10 000 000 гривень.

Як повідомляють у поліції, хімічні речовини та лабораторне обладнання замовляли через мережу Інтернет й отримували у поштових відділеннях. У нарколабораторіях працювали так звані «лаборанти» і фасувальники, були ще охоронці та водії. Потім товар забирали кур'єри, котрі оптом доставляли його замовникам з рук у руки або через

Телеграм-канал у різні регіони. Дали вже амфетамін ширився закладками. Зловмисникам пові-

домили про підозри: за ч.ч. 2, 3 ст. 307 та ч.ч. 2, 3 ст. 311 Кримінального кодексу України.

ТЕТЯНА ТА ВАДИМ ПОВІНЧАЛИСЯ ПІСЛЯ 16 РОКІВ ШЛЮБУ

Обітниця перед Богом ■ П'ятниця, 17 травня, для Тетяни та воїна-зенітника Вадима стала особливою. У цей день, проживши в шлюбі повних 16 років, вони пройшли таїнство хрещення. Таке рішення прийняли разом у дні, коли Вадиму дали короткострокову відпустку. Пара поділилася з нами емоціями після вінчання, фото та розповіла свою історію кохання

ІРИНА ШЕВЧУК

Тетяна та Вадим Лопатюки цього року у серпні відзначатимуть 17-ту (тросяндову) річницю свого подружнього життя. Вадим — контрактник. Наразі уже три з половиною роки захищає Україну від російської навали, разом із побратимами нищить лютого ворога і наближає нашу спільну перемогу. Воїн служить у 59 бригаді, дев'ятому батальйоні. Він — зенітник ПЗРК, виконує бойові завдання на нульових позиціях.

У відпустку вдається піти не так часто, як би цього хотілося. Її дають раз на 6–8 місяців. 10 травня вночі, на день народження дружини Вадим приїхав додому, до своїх найрідніших. Спільно дійшли думки поєднати свої долі та серця перед Богом, у вінчанні. Всіх відвідали, відбули Проводи і домовилися про дату, 17 травня.

Наші журналісти не були свідками цієї визначної для пари події, але з нами поділилися усіма деталями та емоціями уже опісля.

— Ми одружилися в 2007 році, тоді відразу не вінчалися, — розповідає Тетяна. — Ось пройшло 16 років нашого спільного життя

і ми вирішили це зробити, дати обітницю перед Богом. Діти та батьки підтримали.

Дату вінчання обирали спонтанно і досить швидко, адже відпустка військовослужбовця не довготривала.

— Ми так відчули, прийшов на це свій час... А ще обручки наші стали вже малі, вирішили придбати нові. А просто так їх одягти одне одному не хотілося. Тому я запропонувала вінчання, — додає Тетяна.

Саме дійство пройшло у родинному колі. Свідками стали двоюрідна сестра з чоловіком.

Тетяна розповіла, що хотіли зробити це тихо. Але тато Тетяни вирішив по-іншому. Саме він і став ініціатором та повідомив про вінчання доньки пресу, навіть не сказавши їм відразу про це. Пара люб'язно погодилася на розмову і поділилася фотосвітлинами таїнства вінчання.

Розповімо трішки їхню історію кохання. Тетяна — козятинчанка, Вадим — родом із Вінниці. Познайомилися у Козятинському залізничному училищі, куди вступили одразу після закінчення навчання у школі. Вадим здобував

спеціальність провідника, а Тетяна вчилася на чергову по станції. Сподобались одне одному, почали зустрічатися. Через два роки стали на весільний рушник. Створили міцну родину, народили діточок. Мають старшого сина, якому влітку виповниться 16, і молодшу донечку, якій буде сім.

Зараз Тетяна — дружина військовослужбовця. Бачить свого коханого не лише тоді, коли йому дають відпустку і він приїздить додому. Їде до нього сама, хоч і ризикує. Каже — не витримує такої довгої розлуки.

— Так уже було чотири рази — тричі їздила до Вадима у Покровськ і один раз у Дніпро, — говорить Тетяна. — А що робити,

Дату вінчання обирали спонтанно і досить швидко, адже відпустка військовослужбовця не довготривала

як його не відпускають, як він по сім-вісім місяців у «гарячих точках». Хоча скажу, що останній раз, коли я до нього їхала, було доволі небезпечно і страшно.

Довелося пережити і поранення чоловіка. Адже під час несення служби наприкінці жовтня минулого року отримав п'ять осколкових поранень, в основному постраждали руки. Але відновився і знову в стрій.

— Вони вже там більше року стоять. Це під самим Донецьком, Первомайськ, Невельське, Авдіївка, — розповідає Тетяна. — Знаєте, дуже довго чекаєш на ті дні, коли знову зустрінемося і проведемо кілька днів разом, з дітьми, вони теж дуже сумують.

Тетяна і Вадим у шлюбі 16 років. Минулої п'ятниці, 17 травня, подружжя повінчалось

Таїнство вінчання розділили зі щасливою парою рідні та близькі

Але ці дні так швидко пролітають, навіть не помічаєш, як. Добре, зараз хоч дають 15–20 днів, а не 10, хоч трішки більше. А потім знову — розлука. Це дуже важко, постійні хвилювання і чекання зустрічі.

Дуже хочеться, аби всі рідні і близькі були завжди при купці, поруч, насолоджувались один одним під мирним небом. Тож саме цього і бажаємо Тетяні та Вадиму, а також всім нашим українським родинам.

Медаль вручив Головнокомандувач ЗСУ

АНАСТАСІЯ КВІТКА

З нагоди Дня піхоти Микола Чугай з Михайлина, що на Козятинщині, отримав відзнаку Міністерства оборони України — медаль «Захиснику України».

Її воїну вручив особисто Головнокомандувач ЗСУ генерал-полковник Олександр Сирський.

Про державну нагороду повідомляє Вінницький територіальний центр комплектування та соціальної підтримки.

«Лицарський хрест — моя нагорода...». Рядки зі славнозвісного патріотичного хіта гурту

«Тартак» втілив у життя старший солдат Микола Чугай. Сучасний український лицар — із села Михайлин Козятинського району Вінниччини. У війську з грудня 2022 року», — йдеться у дописі ТЦК.

Підрозділ Чугая вже майже рік воює на гарячому Бахмутському напрямку, поблизу деокупованих населених пунктів. Микола Чугай безпосередньо бере участь в обороні визначених позицій та їх обладнанні.

Торік, напередодні Різдва, росіяни під прикриттям артилерійського обстрілу намагалися

захопити вогневу позицію одного з підрозділів 22-ї окремої механізованої бригади, але старший солдат Чугай не розгубився і прийняв бій. Противник відступив, зазнавши втрат у живій силі. Сам Микола при відбитті цієї атаки отримав кульове поранення, але виконав бойове завдання: запобіг захопленню наших рубежів.

Ще один справді лицарський вчинок Чугай здійснив у квітні цього року. На спостережний пункт бригади рашисти скинули з безпілотної боекприпас із хімічною речовиною, внаслідок

чого наші військовослужбовці отримали отруєння. Солдат із Козятинщини дочекався зміни на позиції і, будучи сам поране-

ним, вивів побратима в безпечне місце.

Пишаємося нашим мужнім захисником!

ПРИСВОЇЛИ ЗВАННЯ «ПОЧЕСНИЙ ГРО

Вшанування ■ Список Почесних громадян Козятина поповнився. На останній сесії міська рада посмертно присвоїла це звання 56 захисникам, які загинули у російсько-українській війні. Розповідаємо, кого нагородили відзнакою

Олена Удвуд

Денис Прилуцький, матрос, старший стрілець. Народився і виріс у Козятині. Випускник Козятинського училища. У 2020 році пішов проходити строкову службу. Коли росія почала широкомасштабний наступ, Денис перебував у Генічеську. У це місто окупанти зайшли в перший день повномасштабного вторгнення. Денис загинув 24 лютого 2022 року. Юнакові був 21 рік.

Володимир Павловський, солдат, снайпер-стрілець. Народився у Залізничному. Працював на залізниці. У 2016 році долучився до лав Національної гвардії України, захищав рідну землю на Луганщині. Знову одягнув однострій у перші дні повномасштабного вторгнення. Володимир загинув 2 березня 2022 року у Запоріжжі. Йому було 42 роки.

Віктор Чернюк, солдат, стрілець. Народився у Козятині. Закінчив Козятинське училище. Працював у локомотивному депо. Коли почалося повномасштабне вторгнення, отримав повістку і пішов захищати Батьківщину. Загинув 6 березня 2022 року, коли росія атакувала з повітря Вінницький аеропорт. Йому було 35 років.

Віталій Печенок, солдат, помічник гранатометника. Народився і виріс у Козятині. Навчався у місцевому училищі, здобув спеціальність електромонтера контактної мережі. Працював на залізниці. У липні 2020 року Віталія призвали на строкову службу, наступного року він підписав контракт і долучився до лав Національної гвардії України. Загинув 20 березня 2022 року на Донеччині, потрапивши під мінометний обстріл. Йому був 21 рік.

Артур Венжик, солдат, водій-санітар. Народився і виріс у Козятині. Навчався в місцевому училищі. Після випуску працював провідником. У 2021 році юнака призвали на строкову службу. Через три місяці він підписав контракт із Національною гвардією України. Потрапив під ворожий обстріл на Луганщині. Артура доправили до лікарні міста Дніпро. Від отриманих травм юнак помер у медичному закладі 20 березня 2022 року. Йому було 21 рік.

Андрій Ван-Фун-Фу, солдат, радіотелефоніст-лінійний наглядач. Народився і виріс у Козятині. Випускник Київського національного університету будівництва та архітектури. Працював у вагонно-ремонтному депо зварювальником. У 2015 році отримав повістку, захищав рідну землю на сході. Коли почалася повномасштабна війна, перебував за кордоном. Повернувся до України і пішов на війну добровольцем. Загинув 24 березня 2022 року на Луганщині під час артилерійського обстрілу ворога. Йому було 48 років.

Богдан Ішук, солдат. Народився і виріс у Козятині. Навчався у місцевому училищі. Після випуску працював у локомотивному депо, паралельно вчився у Київському університеті залізничного транспорту. У 2020 році Богдана призвали до армії. Повномасштабна війна застала юнака на Луганщині. Загинув 31 березня 2022 року під час авіанальоту ворога. Йому було 20 років.

Олександр Шевчук, старший сержант, навідник. Народився у селі Дубові Махаринці. Коли росія почала повномасштабний наступ, отримав повістку і пішов захищати від ворога рідну землю. Через декілька місяців зник безвісти. Рідні не могли знайти Олександра впродовж року. Загинув 16 квітня 2022 року на Харківщині під час зіткнення з російською армією. Йому було 42 роки.

Віталій Михайловський, солдат. Народився у Вінниці, у дитячому віці переїхав до Козятина. Випускник школи № 9. Працював слюсарем з ремонту рухомого складу. У вересні 2021 року Віталія мобілізували до лав Збройних сил України. Загинув від осколкового поранення 2 травня 2022 року на Донеччині. Йому було 33 роки.

Артем Лавровський, старший солдат, старший слюсар-монтажник. Народився у Козятині. Навчався у школі № 2. Коли почалося повномасштабне вторгнення, Артем проходив строкову службу. У перші дні великої війни бойовий підрозділ, у якому служив юнак, став на оборону Маріуполя. Там Артем і загинув 3 травня 2022 року. Йому було 21 рік. Тіло Героя поки не змогли повернути на рідну землю.

Артур Турляк, старший лейтенант. Народився у селі Козятин. Випускник Козятинського училища. Після строкової служби працював пожежником-рятувальником місцевої пожежної частини. Заочно навчався у Київському університеті права Національної академії наук. Коли росія почала повномасштабний наступ, долучився до лав загоду спецпризначення КОРД. Загинув у Запоріжжі 22 травня 2022 року внаслідок ракетного обстрілу ворога. Йому було 29 років.

Ілля Антонюк, старший солдат, старший стрілець. Народився у селі Сигнал. Навчався у Козятинському училищі і Вінницькому транспортному коледжі. Після строкової служби працював на залізниці, згодом підписав контракт із Нацгвардією, де прослужив два роки. Коли почалося повномасштабне вторгнення, пішов на війну добровольцем. Загинув 26 травня 2022 року на Донеччині під час танкового обстрілу. Йому було 26 років.

Олег Ясинський, солдат, радіотелефоніст. Народився у Журбинях. Після закінчення восьмирічної школи вступив до Козятинського училища, вивчився на помічника машиніста. Працював у ПЧ-7 монтером колії. На момент, коли почалося повномасштабне вторгнення, був за кордоном. Повернувся до України і пішов добровольцем на війну. Загинув 13 червня 2022 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому було 46 років.

Василь Пирогов, головний сержант, командир. Народився у селі Іванківці. У дитинстві переїхав до Козятина. Вивчився на майстра колійних робіт у Козятинському училищі. Після строкової служби пішов працювати на м'ясокомбінат, згодом поїхав за кордон. Незадовго до повномасштабного вторгнення повернувся до України. Пішов на війну добровольцем. Загинув 13 червня 2022 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому було 33 роки.

Сергій Гармишев, солдат, стрілець. Народився у Козятині. Випускник школи-гімназії-інтернату. До початку повномасштабного вторгнення працював охоронцем у приватній фірмі. Сергія мобілізували 7 червня 2022 року. Загинув 20 липня 2022 року на Донеччині. Йому було 34 роки.

Олександр Завідін, солдат. Народився у Козятині. Вивчився у Козятинському училищі. Працював на залізниці. На третій день повномасштабного вторгнення отримав повістку і став боронити Батьківщину. Загинув 15 жовтня 2022 року на Херсонщині під час танкового обстрілу. Йому було 38 років.

Олег Слободяник, солдат. Народився у смт Залізничне. Після закінчення місцевої школи здобув спеціальність столяра. Працював у господарчій групі Козятинської центральної районної лікарні. Пішов на війну добровольцем у перші місяці повномасштабного вторгнення. Загинув 7 серпня 2022 року на Донеччині. Йому було 47 років.

Євген Ломоносов, старшина, командир. Народився у Бердянську Запорізької області. У дорослому віці переїхав жити до Козятина. Працював енергетиком у столичній будівельній компанії «Київтрансбуд». Коли почалося повномасштабне вторгнення, пішов на війну добровольцем. Загинув 2 вересня 2022 року на Херсонщині при спробі розмінування території. Йому було 46 років.

Микола Лисий, сержант, командир. Народився у селі Пиківці. Закінчив місцеву школу. Після проходження строкової служби працював охоронцем та на будівництві. У 2019 році підписав контракт і долучився до лав Збройних сил України. Загинув 7 вересня 2022 року у Херсонській області під час авіаційного нальоту ворога. Йому було 37 років.

Валерій Попов, сержант, оператор. Народився у Козятині. Випускник Вінницького професійно-технічного училища. Після проходження строкової служби влаштувався на залізницю, працював провідником. На початку повномасштабного вторгнення долучився до лав територіальної оборони, через декілька місяців відправився на передову. Загинув 26 вересня 2022 року на Донеччині. Йому було 52 роки.

Юрій Фомін, солдат. Народився у Махаринцях. Спершу навчався у місцевій школі, згодом — у школі-інтернаті. У дорослому віці переїхав до Херсону, та за декілька років повернувся у рідне село. Коли почалося повномасштабне вторгнення, пішов на війну добровольцем. Загинув 26 вересня 2022 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому було 44 роки.

Сергій Бігун, солдат, стрілець. Народився у Балтійську, що в росії. Згодом разом із батьками переїхав у Рівненську область. Після школи вивчився на механізатора меліораторних робіт. У дорослому віці переїхав до Козятина. Працював оператором опалювальної системи у школі в Іванківцях. На початку повномасштабного вторгнення пішов на війну добровольцем. Загинув 6 жовтня 2022 року на Донеччині під час мінометного обстрілу. Йому було 45 років.

«МАДЯНИН МІСТА КОЗЯТИН»

Юрій Черниш, старший солдат, старший механік. Народився у Кордишівці. Після закінчення місцевої школи вступив до Гушинецького училища, здобув фах тракториста та водія вантажних машин. Працював у Вінниці. Із 2015 по 2016 рік брав участь у антитерористичній операції на Донеччині. Юрія призвали до лав Збройних сил України 2 березня 2022 року. Загинув 29 вересня 2022 року на Донеччині. Йому було 27 років.

Анатолій Загребельний, солдат, навідник. Народився у Махаринцях. Після навчання у місцевій школі вступив до Козятинського училища, де здобув фах столяра. Пішов працювати на цегельний завод, а після його ліквідації прийшов на роботу до Козятинського хлібзаводу. Згодом поїхав за кордон. Повернувся до України перед початком повномасштабного вторгнення. Пішов на війну добровольцем. Загинув 7 жовтня 2022 року на Миколаївщині. Йому було 48 років.

Артем Москаль, солдат, стрілець. Народився в Іванківцях. Після закінчення місцевої школи вступив до Козятинського училища, здобув фах слюсаря з ремонту автомобілів. Після випуску проходив строкову службу. Тоді ж підписав контракт із Національною гвардією України. Загинув 15 жовтня 2022 року на Донеччині. Йому було 19 років.

Володимир Цимбарович, солдат. Народився у селі Козятині. Закінчив Козятинське училище. Після проходження строкової служби працював на залізниці. У вересні 2022 року Володимира призвали до війська. Загинув 25 листопада 2022 року на Харківщині. Йому було 45 років.

Володимир Кравченко, солдат, стрілець-снайпер. Народився у Козятині. Навчався у Козятинському училищі та Вінницькому коледжі Національного університету харчових технологій. Працював вантажником у супермаркеті в Київській області. У листопаді 2022 року Володимира призвали до війська. Через п'ять днів, 25 листопада 2022 року, загинув на Луганщині під час танкового обстрілу. Йому було 24 роки.

Олексій Маркітан, солдат, стрілець. Народився у Козятині. Випускник Вінницького міжнародного університету розвитку людини «Україна», навчався на юриста. У липні 2022 року отримав повістку і пішов захищати Батьківщину. Загинув 25 грудня 2022 року на Луганщині. Йому було 33 роки.

Олександр Олейнічук, солдат. Народився у Козятині. Випускник Київської державної академії водного транспорту. Займався ремонтом техніки. Пішов на війну добровольцем у листопаді 2022 року. Загинув 27 грудня 2022 року на Луганщині. Йому було 35 років.

Сергій Білецький, старший солдат, командир. Народився у Козятині. Випускник Київського національного транспортного університету, за фахом перекладач англійської та німецької мови. Жив і працював у столиці. На початку повномасштабного вторгнення отримав повістку і пішов на фронт. Загинув 2 січня 2023 року на Донеччині під час стрілецького бою та артилерійського обстрілу. Йому було 28 років.

Володимир Протосвіцький, старший солдат, старший стрілець. Народився у селі Титусівка. Випускник Бердичівського вищого професійного училища. У 2021 році пішов служити за контрактом, потрапив у мотопіхотну бригаду. Загинув 10 лютого 2023 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому був 21 рік.

Юрій Любарець, старший солдат, старший кулеметник. Народився у Козятині. Випускник Національної академії внутрішніх справ. Працював у правоохоронних органах — спершу у Лінійному відділі, згодом у відділку поліції. Із грудня 2022 року проходив службу у Національній гвардії України. Загинув 21 лютого 2023 року на Донеччині під час мінометного обстрілу. Йому було 32 роки.

Мар'ян Шеремет, старший солдат. Народився у Козятині. Випускник Подільського державного аграрно-технічного університету. Працював на Козятинському м'ясокомбінаті. У грудні 2022 року отримав повістку і пішов захищати Батьківщину. Загинув 28 лютого 2023 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому було 24 роки.

Олексій Дука, сержант, старший навідник. Народився у селі Кашперівка. Випускник Вищого професійного училища Департаменту поліції охорони. Працював у правоохоронних органах у лінійному відділі. У 2014 році підписав контракт із Національною гвардією. Після завершення контракту повернувся у правоохоронні органи, згодом почав працювати таксистом. На момент, коли почалося повномасштабне вторгнення, перебував за кордоном. Повернувся до України. Пішов на війну добровольцем. Загинув 19 липня 2023 року на Донеччині. Йому було 44 роки.

Віталій Жуківський, стрілець-санітар. Народився у селі Махаринці. Закінчив місцеву школу. Після випуску поїхав до столиці, згодом повернувся до рідного села. Працював трактористом. Пішов на війну добровольцем у травні 2022 року. Загинув 10 березня 2023 року на Донеччині. Йому було 39 років.

Віктор Кравчук, солдат, водій. Народився у селі Соснівка неподалік від Погребища. Закінчив місцеву школу. У дорослому віці переїхав до Козятини. Спершу працював водієм у ПМК-9, згодом — у «Чистому місті». У грудні 2022 року Віктора призвали до Збройних сил України. Загинув 15 березня 2023 року на Донеччині. Йому було 53 роки.

Володимир Грубік, солдат, старший стрілець. Народився у Козятині. Закінчив Козятинське училище. Працював на м'ясокомбінаті. Отримав повістку у січні 2023 року і пішов захищати Україну. Загинув 18 березня 2023 року на Донеччині. Йому було 42 роки.

Дмитро Хуторний, солдат, стрілець-помічник. Народився у Козятині. Випускник Козятинського училища. Працював у депо, паралельно навчався у фаховому технікумі залізничного транспорту та транспортної інфраструктури міста Дніпро. Отримав повістку у січні 2023 року. Загинув 20 березня 2023 року на Донеччині під час снайперського обстрілу. Йому було 27 років.

Володимир Левчук, полковник. Народився у Козятині. Випускник Одеського інституту сухопутних військ. Служив у Збройних силах України протягом 20 років, був учасником антитерористичної операції. Після відставки став приватним підприємцем, а в 2020 році Володимира призначили заступником міністра у справах ветеранів України. Із початком повномасштабного вторгнення повернувся до війська. Загинув 3 листопада 2022 року у Житомирській області. Йому був 41 рік.

Максим Лінник, сержант. Народився у Житомирі, згодом переїхав на Хмельниччину. Після навчання в школі вступив до Козятинського училища. Працював помічником комбайнера, різноробочим хімбригади, водієм автокрана, дорожнім робітником, у компанії «Кусто Агро». У 2015–2018 роках боронив Україну на сході. Коли почалося повномасштабне вторгнення, повернувся на війну. Загинув 30 серпня 2023 року на Донеччині. Йому було 32 роки.

Владислав Сохинчук, старший солдат, заступник командира. Народився у селі Нова Гребля. У дитинстві переїхав з сім'єю до Козятини. Випускник Державного університету інфраструктури та технологій. Працював у вагонному депо. Пішов на війну добровольцем. Загинув 23 квітня 2023 року на Донеччині під час артилерійського обстрілу. Йому було 26 років.

Віктор Тимошук, солдат, стрілець. Народився у Залізничному. Випускник Козятинського училища. Працював на Київському рейкозварювальному поїзді. У листопаді 2022 року Віктора призвали до війська. Загинув 27 квітня 2023 року на Донеччині під час танкового обстрілу. Йому був 31 рік.

Ілля Завальний, солдат, водій-електрик. Народився у селі Рубанка. Випускник Харківського університету внутрішніх справ. Працював у Національній поліції на посаді слідчого. У грудні 2022 року доєднався до лав ЗСУ. Загинув на свій день народження, 19 травня 2023 року на Луганщині. Йому було 27 років.

Олександр Трачук, солдат, оператор. Народився у селі Махаринці. Випускник Козятинського училища. Працював водієм, згодом поїхав до столиці, де влаштувався охоронцем у приватну фірму. Долучився до лав ЗСУ в березні 2023 року. Загинув 18 червня 2023 року на Донеччині. Йому було 29 років.

Микола Жабінський, солдат, навідник. Народився у Козятині. Випускник Козятинського училища. Працював в Українській технологічній компанії, на хлібзаводі у Козятині. У лютому 2023 року Миколу призвали до війська. Загинув 20 серпня 2023 року на Луганщині. Йому було 27 років.

Дмитро Шкабура, матрос, заступник командира. Народився у селі Сестринівка. Випускник Харківського державного університету залізничного транспорту. Працював на залізниці. У січні 2023 року отримав повістку і пішов боронити Батьківщину. Загинув 4 липня 2023 року на Донеччині. Йому було 30 років.

Юрій Родюк, солдат, навідник. Народився у Козятині. Випускник Козятинського училища. Працював у локомотивному депо. Юрія призвали до війська у серпні 2023 року. Загинув 22 жовтня 2023 року на Донеччині. Йому було 35 років.

ПРИСВОЇЛИ ЗВАННЯ «ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН МІСТА КОЗЯТИН»

Дмитро Степанюк, молодший лейтенант, командир. Народився у Козятині. Випускник Київської національної академії внутрішніх справ. Працював у правоохоронних органах — спочатку в полку особливого призначення, згодом у поліції. У січні 2023 року Дмитра призвали до війська. Загинув 6 травня 2023 року на Донеччині під час штурму з боку російських військових. Йому було 35 років.

Валентин Яричевський, сержант, командир. Народився у селі Флоріанівка. Випускник Вінницького залізничного коледжу. Спершу працював водієм шкільного автобуса, потім — у Козятинському загоні відомчої воєнізованої охорони. У 2021 році підписав контракт із Національною гвардією України. Загинув 28 серпня 2023 року на Донеччині внаслідок ракетного удару ворога. Йому було 47 років.

Григорій Крента, старший солдат, стрілець-снайпер. Народився у Козятині. Випускник Козятинського училища та Національного транспортного університету. Працював у Києві на будівництві станції, згодом — черговим по станції. Пішов на війну добровольцем. Загинув 1 вересня 2023 року на Луганщині під час мінометного обстрілу. Йому було 36 років.

Олексій Стадник, солдат, стрілець. Народився у Козятині. Випускник Козятинського училища та Вінницького транспортного коледжу. Працював у локомотивному депо слюсарем-електриком. Пішов на війну добровольцем на другий день повномасштабного вторгнення. Загинув 4 липня 2023 року на Херсонщині. Йому було 39 років.

Сергій Опанович, солдат, старший стрілець-оператор. Народився у Козятині. Випускник Харківського державного університету залізничного транспорту. Працював у локомотивному депо. Отримав повістку і долучився до війська у квітні 2023 року. Загинув 16 липня 2023 року на Донеччині під час мінометного обстрілу. Йому було 39 років.

Павло Жуковський, солдат. Народився у Козятині. Випускник Козятинського училища. Працював регулювальником швидкості вагонів. Згодом змінив професію і став охоронцем на фірмі «Сока-Україна». У вересні 2022 року Павла призвали до війська. Загинув 26 листопада 2023 року на Донеччині. Йому було 40 років.

Василь Осіпчук, старший лейтенант, командир. Народився у селі Іванківці. Випускник Козятинського училища. Працював у Козятинській дистанції колії. У 2014 році брав участь в антитерористичній операції. У липні 2015 року повернувся на війну добровольцем. Загинув 24 березня 2016 року на Луганщині. Йому було 53 роки.

Валерій Кіндзерський, головний сержант, командир. Народився у селі Пиковець. Випускник Житомирського агротехнічного коледжу та Білоцерківського національного аграрного університету. Працював інженером у Ялті. Захищав Україну від початку війни. Загинув 17 травня 2023 року на Донеччині, підірвавшись на розтяжці. Йому було 49 років.

Дмитро Іванов, солдат, сапер. Народився у селі Козятині. Випускник Козятинського училища. Працював у Києві, згодом поїхав за кордон. Повернувся до України, коли почалося повномасштабне вторгнення. Пішов на війну добровольцем. Загинув 7 вересня 2023 року на Луганщині. Йому було 25 років.

Про звання «Почесний громадянин міста Козятин»

Звання «Почесний громадянин міста Козятин» присвоюють жителям Козятинської громади за особисту мужність та героїзм, проявлені під час виконання службового та громадянського обов'язку, пов'язаного із захистом України (в тому числі загиблим, смерть яких пов'язана з захистом Батьківщини), а також за вагомий внесок у соціально-економічний розвиток громади в галузі науки, техніки, культури,

мистецтва, фізкультури та спорту, виховання та освіти, охорони здоров'я, охорони навколишнього середовища та забезпечення екологічної безпеки, розвитку економіки та виробництва, містобудування та архітектури, за охорону правопорядку та громадської безпеки, зміцнення демократії та захисту прав людини і громадянина. Інформацію про особу, якій присвоєно звання, заносять

до книги «Почесні громадяни міста Козятин», яка зберігається у Козятинській міській раді, а також вручають Нагрудний знак та посвідчення. Якщо звання присвоюють посмертно, Нагрудний знак і посвідчення вручають чоловікові чи дружині, або одному з батьків чи дітей. У разі відсутності близьких родичів нагородні атрибути вручають представнику родини. Починаючи з поточного року,

особам, яким присвоєно звання «Почесний громадянин міста Козятин» надають одноразову матеріальну допомогу. Її розмір становить 10 тисяч гривень. Якщо звання вручається посмертно, допомогу надають дружині чи чоловікові, або одному із батьків, а в разі їх відсутності — дитині чи законному представнику неповнолітньої дитини. Передбачені також пільги.

Річниці загибелі Героїв. Пам'ятаємо

Минув рік, як за нас з вами в боротьбі з ворогом віддав життя **Ілля Завальний**. Ілля народився 19 травня 1996 року в селі Рубанка. Там ріс та навчався, пізніше вступив до Харківського університету Внутрішніх справ. Працював слідчим в м. Хмельник та місті Козятині та мав звання — лейтенант національної поліції України.

У грудні 2022 року був призваний на військову службу за контрактом.

Водій-електрик 2 самохідного артилерійського взводу, 1 самохідної артилерійської батареї, самохідного артилерійського дивізіону військової частини А 0281, вірний військовій присязі на вірність українському народу, мужньо виконавши військовий обов'язок в бою за Україну, її свободу та незалежність — загинув 19 травня 2023 року, у день свого народження, поблизу населеного пункту Кремінна Северодонецького району Луганської області.

На Донеччині рік тому загинув Герой із Козятини **Сергій Фурманчук**.

Народився Сергій 12 травня 1976 року у місті Козятині, навчався в Козятинському училищі на електрозварювальника та маляра-штукатур. Мав чотириох прекрасних дітей.

Сергій був призваний на військову службу у 2023 році. Стрілець-помічник гранатометника 18 травня 2023 року під час обстрілу міномета поблизу населеного пункту Первомайське отримавши поранення, несумісне з життям, загинув.

21 травня — перша річниця з дня загибелі нашого Героя, одного з найкращих синів України, який поклав життя, захищаючи свою рідну землю — **Василя Міська**.

Василь Місько народився 13 січня 1976 року у с. Сошанське, в багатодітній родині. Закінчив 9 класів Сошанської середньої школи, після чого здобув професію тракториста. До служби у Збройних силах України та після служби працював у місцевому господарстві. У 1999 році одружився з Інною Князюк. Сім'я виховувала двох синів — Андрія та Івана. Василь Місько був гарним батьком та дідусем, люблячим сином та чоловіком, щирим, добрим, відповідальним, працелюб. З 2000 року продовжив трудову діяльність у ТЗОВ «Юзефо-Миколаївська АПК» слюсарем-ремонтником, пізніше газорізальником. Після повномасштабного вторгнення, у квітні 2022 року Василь Якович став на захист рідної землі у складі 57 бригади військової частини А1890.

Загинув 21 травня 2023 року під час виконання бойового завдання поблизу населеного пункту Богданівка Донецької області.

Торік, 17 травня, ми втратили нашого захисника, уродженця села Пиковець, який до останнього боровся за Україну, **Валерія Кіндзерського**.

Валерій став на захист Батьківщини у 2016 році, відстоював Донецький аеропорт, завжди був на передовій у найбільш гарячих точках.

Нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого, орденом Княгині Ольги, медаллю Богдана Хмельницького, за вагомий внесок у боротьбі за свободу нашої країни у 2019 році був нагороджений орденом «Народний Герой України».

17 травня 2023 року головний сержант, командир 2-го мотопіхотного взводу, 6-ї мотопіхотної роти, 2-го мотопіхотного батальйону, військової частини А 1302, поблизу населеного пункту Бахмут Донецької області Валерій Валерійович Кіндзерський, позивний «Інженер» загинув, підірвавшись на розтяжці.

ЖИТТЯ МАКСИМА КОРНІЙЧУКА ОБІРВАВ ВОРОЖИЙ ДРОН

Втрата ■ Він був надійним другом, гуртував біля себе однокласників і одногрупників, коли навчався, був душею компанії на роботі та відважним воїном. Два роки захищав нас від навали ворогів. 12 травня Максим Корнійчук загинув

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У четвер, 16 травня, громада нашого міста прощалася з відважним воїном Максимом Корнійчуком. Зустріли земляки свого захисника живим коридором, стоячи на колінах, кидаючи під траурний кортеж квіти іриса та гвоздики. На подвір'ї батьківського дому розділяли горе матері рідні, родичі, старший брат Максима Володимир, сусіди близькі і далекі, одногрупники загиблого воїна, близькі з Глуховець та Непедівки, колеги по роботі брата Володимира, багато-багато друзів загиблого воїна, друзі мами Героя Наталії Григорівни, куми Максима. Сам він не встиг одружитися, а похресників мав.

Ще до живого коридору від брата Максима Володимира ми дізналися, як наш захисник і України загинув, яким він був життєрадісним і як він любив, щоб скрізь був порядок: біля будинку і в його особистому житті.

— Він завжди запалював нас своїми ідеями, казав: ви все приготуйте, а я приїду і ми все те зробимо. Він завжди був у роботі. Коли хотів відпочити, брав вудки і на ставок. Риболовлю любив, йому не важливо було, вода вкрита кригою чи з літніми хвилями, — розповів Володимир. — Повномасштабне російське вторгнення його застало в Києві. Приїхав додому, пішов до військомату. У ТЦК

йому сказали, що спеціалістів його профілю поки не треба, але Максим рюкзак з усім необхідним приготував. У травні 2022-го йому зателефонували і він пішов захищати нас і Україну. Мав багато планів і втілював їх у життя, коли приїжджав у відпустку. Все, що ви бачите на подвір'ї, то його проект.

Друзі дитинства, одногрупники по Вінницькому коледжу розповідали, що з дитинства у Максима було багато друзів. Найулюбленішою справою хлопців шкільних років був футбол. У студентські роки Максим був авторитетом серед колег і всі гуртувалися біля нього. Він добре вчився і в нього було чому повчитися, — казали вони.

Над труною Максима схилили голови мама, брат, родичі, а отець Роман став співати заупокійну молитву. По її завершенні зі славним воїном стали прощатися, після чого військові взяли домовину з тілом Героя на плечі і понесли до храму Святого Пророка Іллі.

Чин похорону за захисником України провели священники Православної церкви України настоятель храму Святого Пророка Іллі, митрофорний протоієрей Роман Масира, настоятель храму Покрови Пресвятої Богородиці Василь Влізло та настоятель Свято-Покровського храму села Сестринівка Іван Дуник.

З церкви траурний кортеж взяв курс на площу. Там ми зу-

стріли однокласників Максима.

— Добрий і щирий, добре вчився, а ми гуртувалися біля нього, тому що він вислухає і завжди допоможе. Вислів душа компанії — це про нього, — розповідали вони про Максима.

Площа Героїв Майдану зустріла свого земляка, стоячи на колінах, а мітинг скорботи і пам'яті відкрила начальник відділу культури Козятинської міськради Світлана Рибінська.

У своєму вступному слові вона сказала, що українська нація нездоланна. Нищення її цвіту за останніх 100 років говорять про це. Україна горить і постає з попелу завдяки незламності духу українців і її воїнів. У боротьбі

Максим був життєрадісним і завзятим, мав багато ідей. Любив, щоб кругом був порядок: і в житті, і біля дому

за міцну самодостатню державу загинув мужній та відважний воїн, надійний товариш, люблячий брат і мамин син Корнійчук Максим Миколайович.

Максим народився 24 червня 1990 року в нашому місті, навчався в 3-й школі. У 9 років втратив батька. Мама виховувала Максима та його старшого брата сама. По закінченню школи — Вінницький транспортний коледж. Далі — строкова служба у військах МВС. Після армії хотів навчатися далі і вступив до Полтавського коледжу нафти та газу, працював у газовій компанії. Повернувся жити в Козятин та працював у Києві.

— 3 4 травня 2022 року був призваний до лав Збройних сил України та проходив службу інспектором прикордонної служби 2-ї категорії, кулемет-

Максиму тепер назавжди 33. Вічна пам'ять Герою!

Останнє повернення додому. Будинок, з якого Максим пішов на війну

ником третьої прикордонної застави 2-го відділу прикордонної служби прикордонної комендатури швидкого реагування 105-го прикордонного загону імені князя Володимира Великого Державної прикордонної служби України. Ніс службу на Чернігівщині, а пізніше — на Донеччині.

12 травня 2024 року в районі населеного пункту Первомайське Покровського району Донецької області отримав поранення, несумісне з життям, — сказала ведуча і запросила до молитви священників.

Після заупокійної молитви про Максима говорили отець Роман, міський голова Тетя-

на Єрмолаєва, директор ліцею № 3 Анна Ольхом'як. Всі вони казали, якою доброю людиною Максим був при житті, дякували матері Героя, що виховала таких синів.

Після виступів із Максимом стала прощатися громада. Прощалися довго, у нього було дуже багато друзів, тож і черга великою була.

З площі славного воїна в останню дорогу громада провела, стоячи на колінах.

Поховали Героя на Алеї Слави міського кладовища з усіма військовими почеснями. Військовими передали матері Героя прапор, під яким виконував бойові завдання її син.

Попрощалися з Героєм Сергієм Бутовим

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У понеділок, 20 травня, у місті Олександрія відбулося прощання з нашим захисником Сергієм Бутовим. Героя поховали на військовому кладовищі. Мешканці Білопільля згадують воїна, який у старших класах навчався у Білопільській середній загальноосвітній школі.

Допис пам'яті опублікувала Таня Панасюк на сторінці Біло-

пільської гімназії Глуховецької селищної ради.

Сергій Бутов народився 14 червня 1971 року в місті Олександрія. Навчався у школі № 17, у старших класах продовжив навчання у Білопільській середній загальноосвітній школі, яку закінчив у 1988 році. Згодом повернувся в місто Олександрію, де продовжив навчання в училищі № 13 за спеціальністю машиніст підземного електровоза.

У 1992 році одружився, з часом став чудовим батьком сина та доньки. Працював на приватних підприємствах та за кордоном.

Добровільно пішов захищати Батьківщину в серпні 2022 року. Загинув 10 травня, отримавши в Донецькій області поранення, несумісні з життям.

Співчуття рідним і близьким загиблого. Вічна і світла пам'ять захиснику України!

«ВАЖКО ЗНАЙТИ ВОДІЯ, НЕ ЧЕКАЙТЕ ДЕШЕВИХ ПРОДУКТІВ»

Що по чому? ■ У кінці кожного місяця ми робимо огляд цін на ринку і порівнюємо їх з попереднім місяцем. На кінець травня знизилися ціни на ранні ягоди, хоча не так, як хотілося б. Продавці кажуть: зараз, щоб щось привезти — треба мати щастя, щоб водій їхати погодився

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У неділю, 19 травня, день порадував погодою. На ринку на вулиці Василя Земляка, як зазвичай йшла торгівля. Скупчення людей було біля розсади болгарського перцю, помідорів багатьох сортів, капусти, баклажанів. Розсаду продавали по 50, 40, 30 і 20 гривень за умовний десяток. Традиційно в десятку розсади йде від 11 до 14 штук. Хто приїхав із села і поспішав додому, продавали розсаду перцю по 40, помідори й баклажани по 35 гривень за десяток. Найдешевшою ціна розсади помідорів була 100 гривень за три десятки.

Палатки з насінням вже два місяці як користуються підвищеним попитом. Воно й не дивно, погода зробила черговий «сюрприз» і теплолюбні рослини, такі як огірки загинули в холодному ґрунті.

Ціни на м'ясо, порівняно з квітнем, залишилися майже на тому ж рівні. За словами продавців, є перспектива в сторону здешевлення м'ясної продукції за рахунок того, що знизилася закупівельна ціна живої ваги. У неділю лопатку та стегно продавали по 130–140, биток, шию — 160, сало, те що їсти, від 50 до 100. Те, що на зажарку, — 30, обрізки 10. Все в гривнях і за кілограм.

Курка домашня — 150, куряча грудка — 120. Філе фермерської курки протягом місяця зі 136 гривень подорожчало на 4 гривні, зараз його продають по 140 гривень за кіло. Стегно — 97, фермерська курка — 72 гривні за кіло.

Щодо фруктів та ягід, лимони продають по 80–90 гривень за кіло, мандарини — 85, гранат — 180, банани — 85, ківі — 120. Новинки сезону дині — 75, абрикоси — 130, нектарин — 104, полуниця — 140 за кілограм і як

Палатки з насінням вже два місяці як користуються підвищеним попитом. Воно й не дивно, погода була мінлива

запевняють продавці, поки полуниця не з'явиться в людей, дешевшою не буде.

Родзинки від 200 до 280, чорнослив від 100 до 250 за кілограм, цукати — 350, горіхова суміш і журавлина — 450.

Ціна овочів за місяць змінилася як в одну, так і в іншу сторону. Помідори подешевшали на 10 гривень, тепер вони коштують 85 гривень за кілограм. Малинові великі, яких у квітні в наших краях не про-

Ринок на вулиці Василя Земляка. Невеликі черги у неділю, 19 травня, були біля розсади, курячих лап і товарів повсякденного вжитку

давали, у травні коштують від 110 до 140 гривень за кілограм. Болгарський перець — 180, ціна на огірки 36, 50, 70 і 90 гривень за кілограм, капуста осіннього збору — 18 гривень, молода від 28 до 30, пекінська і червона салатна — 45, кольорова — 75, буряк — 45 гривень осіннього збору і 80 гривень молодий, цибуля — 35 осіннього збору і 48 молода, часник — 190. Моркву можна купити за 35 гривень. Гриби печериці — 80 гривень кіло.

Вибір риби невеликий. Продавали щуку і судак по 120, карасів від 60 до 30 гривень, залежно від розміру.

Ціни на молочну продукцію тримаються на тому ж рівні. Сир знежирений коштує від 100 до 120, 160 — жирний, сметана сепараторна — 120 гривень

за півлітра, сироватка — 10 гривень за півторачку. Масло домашнє — 400 гривень кіло. Півторалітрова пляшка молока — 40 гривень і 25. Запитуюмо у продавчинь, чому така різниця.

— За добре молоко треба віддати 40 гривень, а за «помий» — 25, — відповіли вони. У нас трохи інші спостереження, купували ми добре молоко і по 40, і по 25. Неякісне молоко поміями називати не будемо, але у нас були випадки, що добре молоко купували за 20 і молоко поганої якості вдвічі дорожче.

Ціна на курячі яйця з птахоферми за місяць не змінилися. Вони коштують 27–30 гривень за десяток. За яйця від домашньої курки правили 40 гривень за десяток.

Щодо круп, то ціна гречки

27 гривень, рис круглий коштує 46, пропарений — 48, булгур з вермішелью — 58, манка, пшоно — 20 гривень за кіло.

Олія соняшникова за акцією — 34 гривні 800 грамів у пляшці і від 39,50 до 42 гривень за літр. Ціна цукру за місяць не змінилася, він коштує 27 гривень за кілограм.

Зелень: кріп, цибуля салат, 5–10, все за гривні і в пучках, а вони залежать від щедрості продавця.

У вівторок, 21 квітня, ми ще раз побували на ринку. Великих змін за два дні не відбулося. Молоду картоплю продавали від 55 гривень за кілограм до 70. Капуста молода — 20 гривень за кіло і за десяток розсади помідорів правили по 30 гривень. Була розсада і за недільними цінами.

Важлива кожна гривня. Допоможіть Юрію Родюку перемогти рак

МАРІЯ ЛЕХОВА

Юрій Родюк, 43-річний чоловік з Козятинщини, бореться з аденокарциномною товстої кишки, і йому терміново потрібна наша допомога!

У жовтні 2023 року життя Юрія різко змінилося, коли йому поставили страшний діагноз. З того часу він мужньо бореться з хворобою, але йому потрібна наша підтримка, щоб продовжити лікування.

Юрій вже переніс дві операції та три курси хіміотерапії, але, на жаль, хвороба не відступає.

Для подальшого лікування йому призначили дорогий препарат Девацизумаб, який коштує 41 100 гривень за ампулу.

Сім'я Юрія вже виснажена фінансово та морально, тому вони змушені звернутися по допомогу до небайдужих людей.

Кожна гривня, яку ви пожертвуєте,

може допомогти Юрію перемогти рак та повернутися до повноцінного життя.

ПриватБанк

Отримувач: РОДЮК ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

Номер рахунку: 4149499072461112

IBAN: UA653052990262066400962247825

РНОКПП/ЄДРПОУ: 2929718835

Призначення платежу: Допомога на лікування, РОДЮК ЮРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ

ГОТУЮТЬ СМАКОЛИКИ НА ФРОНТ І ЗБИРАЮТЬ ГРОШІ НА ДРОНИ

Допомога армії ■ Ініціативна група «Міцний тил» у понеділок, 20 травня, мала багато роботи. Потрібно було протягом двох днів приготувати близько 400 пакетів з кашею. На допомогу Іванковецькій ініціативній групі приїхали дівчата з Махаринець, Пузирок і Непедівки

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Так поведлося, що українці завжди в гості йдуть з подарунками. Олеся Харчук та Ірина Бондарчук прийшли до «Міцного тилу» з гусками, салом і овочами. Городину залишили в коморі, сало — в приміщенні готової продукції, живу птицю передали майстру своєї справи пану Олегу. Роботи у нього в цей день вистачало. Щоб каша хлопцям на передовій була смачною, Валя Заїчко з Іванковецької принесла до гречаної каші ще 11 качок.

Волонтерка Ольга Пирогова розповіла, що птиця піде не тільки до каші.

— Сьогодні ми приготували 50 пакетів гречаної каші і 150 пакетів гороху. Завтра, тобто

21 травня, ми закриваємо квасоло з м'ясом. У 200 запланованих пакетів піде м'ясо качок і гусей. Нам дуже потрібні бананові ящики. Можливо, хтось має або підкаже, де вони є. Бо вже не маємо куди складати продукцію.

— Хто сьогодні трудиться в ініціативній групі?

— Наші місцеві дівчата Олеся Харчук, Іра Бондаренко приїхали з Непедівського старостату, Валя Чулюк, Оля Дем'янюк приїхали з Махаринець. Сьогодні у нас збірна чотирьох сіл. Був і Владик Тучак. Трохи скуб пір'я качок і пішов. Качки і гуси ми якось самі обскуємо, а у нього більш відповідальна місія. Він заготовляє цвіт бузини. За виручені ним кошти плануємо купити реторт пакети, у нас вже зовсім мало

таких пакетів залишилось. Я заговорила дві тисячі штук, а вони не дешеві. По картці волонтера виробник продає по 6,24 за один пакет. Щось Владик за бузину вторгує, може хтось із ширих людей на реторт пакети гроші перерахує. Розуміємо, що може кому ми вже й надолі, але у нас немає більше звернутися до кого, як до простих людей. Допомогати нашим воїнам — це обов'язок кожного. Одні витрачають свій час і на благо нашої перемоги працюють фізично.

Підтримують волонтерку дівчата, кажуть: у кого немає можливості допомагати, можуть перерахувати гроші, такси тут немає, хто скільки може.

— «Міцний тил» тому й міцний, що у ньому є бджілки, які злітаються при потребі з багатьох сіл, є надійні наші підприємці і звичайні люди, — сказала пані Ольга.

Робота кипить. На допомогу дівчатам «Міцного тилу» з Іванковецької прийшли дівчата з Непедівки, Пузирок, Махаринець

Збір на дрони та «Цукорки»

Окрім смачних гостинців волонтери планують завести на фронт і те, без чого зараз не обходяться військові. Ольга Пирогова оголосила збір на два дрони та 20 «Цукорків».

— Цукорки — це прилади для виявлення ворожих дій. Вони навіть показують, на якій відстані дрон і з якою швидкістю він летить. Вони маленькі за розміром, але завдяки їм можна зберегти життя

військовим, — пояснила волонтерка. — Наша ціль — 100000 гривень. Давайте разом допоможемо гнати нечисть нашим Титанам, наблизити Перемогу. Це війна всіх українців, хлопці повинні відчувати нашу підтримку.

Перерахувати гроші можна на ці картки:
ПриватБанк 4149 6293 4305 6032
Монобанк 4441 1111 4637 4503

«Ми беремося за те, чого у даний час не слід робити»

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У середу, 15 травня, Рада ветеранів зібралася на своє позачергове засідання. Однією з причин термінового збору було обговорення проблеми пам'ятників воїнам Другої світової війни.

У нашій газеті (№ 20 за 16 травня) вийшла стаття «Танки, пушки, Альоші з автоматами — це все про агресію». У ній йшлося, що у Козятинській громаді збираються модернізувати монументи, які вшановують пам'ять військових, що загинули у боротьбі з нацизмом у 1941–45 роках. Очільниця відділу культури міської ради

Світлана Рибінська розповіла журналісту, що деякі пам'ятники доведеться знести, бо вони зовсім зносилися і фізично, і морально. Є такі, які можна відремонтувати. Світлана Рибінська зауважила, що у кожному населеному пункті, де буде знесено пам'ятник, обов'язково буде встановлений новий. Цьогоріч депутати міської ради на модернізацію виділили 200 тисяч гривень. Почнуть із пам'ятників, які розташовані у селах громади. У відділі культури припускають, що роботи продовжаться і наступного року.

Голова Ради ветеранів запитав у кожного з членів президії, що

вони думають з приводу демонтажу пам'ятників. Двоє з них висловились, що Світлана Рибінська відстоює позицію влади і діє за її вказівкою. Решта членів підтримують позицію, яку озвучив історик та заступник голови Ради ветеранів Микола Купчик.

— Те, що хоче зробити наша культура — це програма «Інституту вивчення війни». У них позиція така: це пам'ятайте, а це нам не треба... Є затверджений сесією міської ради перелік пам'яток історії культури. У цьому переліку всі ці пам'ятки знаходяться. Вони зберігаються законами держави і органами місцевого самовряду-

вання. Що повинна була зробити міська влада і в тому числі відділ культури? Вони перед державними святами повинні були об'їхати ці пам'ятники, подивитися, провести виконком за участю всіх старост сіл громади і підказати, де треба пам'ятник відремонтувати, де обкосити, робити те, що робиться завжди. Раніше в кожному селі була сільська рада, тепер там староста, він безпорадний і нічого не може зробити, і вони покладаються на міську раду. З цього задуманого вони нічого не зроблять, тому що це величезні фінансові вкладення. Ми ж пам'ятаємо, скільки піш-

ло, щоб виготовити пам'ятник на ПРБ, Грушевському чи Бойку. Це солідні кошти. Де зараз ці гроші, йде війна? Купа проблем по благоустрою міста, водопровід, дороги — це все треба вирішувати. А ми беремося за те, чого у даний час не слід робити. Там дійсно є розумні думки, що коли розвалилося, то його треба впорядкувати. Але це боротьба не стільки з пам'ятниками, як зі своєю безпорадністю. Це якраз обов'язок відділу культури дбати за ці пам'ятки і не допускати, щоб вони розваливалися і дійшли до такого стану, — сказав Микола Купчик.

Ідентифікатор друкованого медіа в Реєстрі суб'єктів у сфері медіа: R30-02697

Видавець ТОВ «Видавництво «РІА»
адреса: 21032, м.Вінниця, вул. Ширшова, 3а
Засновник:
ТОВ «Редакція газети «РІА КОЗЯТИН»

Адреса редакції:
м. Козятин, вул. Незалежності, 39
Поштамт, вхід з двору, 2 поверх
Тел. 063-66-20-675

Регіональний видавець:
Євгеній Білоус 067-687-89-40
mail: evgeniy.belous@gmail.com
Редактор:
Наталія Піскунічева 063-738-63-10

Газета є членом
Всесвітньої Асоціації
Новинних Медіа WAN-IFRA

Редакція може не поділяти думку авторів матеріалів
Редакція не несе відповідальності за зміст рекламних матеріалів.
Передрук матеріалів видання повинен бути узгоджений з редакцією

Інформація для публікацій надається інформаційним агентством
ТОВ «Видавництво «РІА»; код ЄДРПОУ 34095069; адреса: 21032,
м.Вінниця вул. Ширшова, 3а; свідоцтво про державну реєстрацію
інформаційного агентства як суб'єкта інформаційної діяльності
серії КВ No.194-57P від 12.08.2009 р.

Передплатний індекс: 91531

Вимагайте передплату в будь-якому відділенні зв'язку
м. Козятин та району

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед»,
21100, м. Вінниця, вул. Чехова, 12-а
тел.: (0432) 55-63-97

Зам. наклад: 5000 прим.
Замовлення № 240321

ПРОЙШЛИ ЦЕНТРОМ МІСТА З П'ЯТИМЕТРОВИМИ РУШНИКАМИ

Патріотично ■ У Козятині відзначили Міжнародний день вишиванки. На святі військовому подарували дрон. А ще вчилися танцювати народні танці і створили величезну картину-пазл «Україна вишивана»

ОЛЕНА УДВУД

Урочистості з нагоди Міжнародного дня вишиванки планували провести у день свята, втім захід довелося переносити, бо 16 травня Козятинська громада проводжала в останню путь Максима Корнійчука, молодого воїна, який загинув на Донеччині від ворожого дрону.

ПОПЕРЕДУ КОЛОНИ НЕСЛИ ДІДУХА

Наступного дня, у п'ятницю, 17 травня, мешканці міста зібралися біля пам'ятника Грушевському. Саме тут стартувала вишиванкова хода, яку організували заклади освіти Козятинської громади. Вбрані у вишиті сорочки, дорослі та юні козятинчани тримали в руках два п'ятиметрових рушники, оздоблені українським орнаментом, які виготовив колектив Центру дитячої та юнацької творчості, та великий прапор України. Попереду колони — учениця ліцею № 7 Аліна Ключківська, одягнена у традиційний одяг та вінок. Вона несе дідуха — український символ врожаю, добробуту та багатства.

Учасники вишиванкової ходи пройшли центральними вулицями міста. Дорогою співали «Ой у лузі червона калина» та «Червону руту». Увесь час їх

супроводжували поліцейські автомобілі, які їхали попереду та позаду колони.

Хода завершилася біля пам'ятника загиблим на війні Героям. Учасники заходу хвилиною мовчання вшанували пам'ять полеглих на полі бою військових і хором співали Гімн України. Після цього школярі поклали квіти до пам'ятного знаку.

ЗАВДЯКИ ДОНАТАМ КУПИЛИ «ПТАШКУ»

Відавши шану Героям, які загинули на війні, козятинчани попрямували до парку, де вже облаштували імпровізовану сцену.

— Сьогодні наш сквер прикрашений такою кількістю вишиванок, що від їхнього різнобарв'я перехоплює подих, — каже Тетяна Фабіцька, ведуча заходу. — Ви всі такі красиві, усміхнені, щасливі і вам так личить сьогоднішнє вбрання. Я переконана, що саме неймовірна краса українського оберегу вишиванки дарує нам стовідсотково позитивний настрій навіть у цей важкий час і безумовно тішить око усім, кого ми зустрічаємо на своєму життєвому шляху.

Концерт почав хореографічний колектив «Колорит». Дівчата станцювали під відому всім пісню «Доброго вечора,

Учасники вишиванкової ходи пройшли центральними вулицями міста. Попереду колони була Аліна Ключківська, учениця ліцею № 7

ми з України». Після виступу на імпровізовану сцену запросили військового Олександра, підрозділ якого виконує бойові завдання на Донеччині. Від імені Козятинської громади начальник віділу культури Світлана Рибінська подарувала захиснику дрон. Техніку вдалося придбати

П'ятиметрові рушники, які несли учасники вишиванкової ходи, створили керівники гуртків Центру дитячої та юнацької творчості

завдяки донатам козятинчан, які підтримали збір, оголошений відділом культури Козятинської міської ради.

— Ми раді передати цей дрон, щоб він допоміг виконувати завдання і беріг життя наших захисників, тому що вони наші янголи-охоронці, — сказала Світлана Рибінська.

— Хочу подякувати всім, хто долучається і допомагає армії, — каже військовий Олександр. — Кожна така пташка — це можливо врятоване життя нашого земляка. Кожна копійка, кожен маленький внесок — це дуже важливо і потрібно.

— Дякуємо вам, — вигукнули глядачі.

ТАНЦЮВАЛИ ВСІ

По тому до мікрофона повернулася ведуча заходу Тетяна Фабіцька.

— Наші українці, коли сумували, співали журливих пісень, коли раділи, співали радісних пісень, — каже ведуча. — Наші українці співали завжди і хочеться відновити цю традицію, щоб кожен українець співав усе своє життя, попри все, що трапляється.

Заспівали пісні Уляна Цаюк, Вероніка Драгомерецька, колектив «Позитив», дует ЛіліАнна, Даниїл Крилов та Анна Гунчак. На Дні вишиванки не тільки спі-

вали, а й танцювали, до того ж не лише професійні танцюристки, а й усі гості заходу. Колектив «Колорит» організував для козятинчан флешмоби. Керівник ансамблю Яна Панчоха-Гуцол показувала рухи з народних танців, а глядачі за нею повторювали і разом танцювали під «Шум», «Незламна». На третій раз гостей заходу чекало важче завдання — спочатку музика була повільною, а під кінець композиції прискорилося, але учасники флешмобу виявилися спритними і дотанцювали до кінця.

Впродовж свята юні козятинчани не лише розважилися, а й створили картину-пазл «Україна вишивана». Хлопці з дівчатами заповнили величезну карту України різнокольоровими елементами української вишивки. Останній штрих зробила Віка — дівчинка приклеїла зелену пелюстку. Наприкінці заходу гості робили фото на фоні картини-пазлу. «Україна вишивана» зберігатиметься у Центрі дитячої та юнацької творчості.

На святі юні козятинчани створили картину-пазл «Україна вишивана». Діти клеїли орнамент на карту України

Вишиванкова хода стартувала від пам'ятника Грушевському. До неї долучилися навчальні заклади Козятинської громади

«ЩАСЛИВИЙ, ЩО ЛЮДИ ДО КУЛЬТУРИ ПРИВЧИЛИСЯ»

Гостини ■ Вернигородок — село, що розкинулось на березі річки Гуйва. Воно неподільне з Верболозами і Великим. Керують цими селами староста Володимир Гупяк і господарник Володимир Шубович. Минулого тижня сюди завітала делегація Козятинської ради ветеранів. Розповідаємо, що там почули і побачили

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Те, що у Вернигородок мають приїхати гості, директор «СТОВ Вернигородоцьке» Володимир Шубович знав, тому чекав на делегацію з Козятина у дирекції. На початку зустрічі пан Володимир згадав, з чого він почав господарювати в селі майже 40 років тому.

Приїхав він у Вернигородок у 1985 році, в Козятині в цей же час став до керма Козятинщини Геннадій Дубенков. Перша оцінка очільника Козятинського району була невтішна. На одній із нарад Дубенков, нині покійний, сказав: «Всі села, як села, а у Вернигородку при в'їзді розвалена хата і кругом бур'яни.

— За що було братися, коли було роботи непочатий край? Почав з приміщення дирекції і будинку культури, — згадає Володимир Шубович.

НЕ ВИСТАЧАЄ РУК

— Коли приймав господарство, було у нас 450 працюючих, зараз всього 50. Із Вернигородка 60 чоловіків воюють на фронті, із них 5 — наші працівники. Хто йшов на війну з нашої громади — ми їх одягли, а ті, що працюють у нас, ми їм зберігаємо заробітну плату. Кому 15, кому 8, кому 9 тисяч. Ми це робимо для того, щоб вони відчували, що ми від них не відмовились і вони є працівниками нашого колективу.

До сорокаріччя будинку культури спланували капітальний ремонт та війна почалася. По можливості ремонтні роботи ведуться, але не так швидко, як хотілося б. Тому що людей не вистачає.

Далі директор аграрного підприємства супроводив делегацію до пам'ятника загиблим воїнам у Другій світовій війні. Забігаючи наперед, можна сказати, що в усіх трьох селах за ними доглядають і не стоїть питання демонтажу пам'ятників.

По ліву сторону від будинку

культури — дитячий садочок. У ньому заповнена тільки половина приміщень.

— Були б раді заповнити повністю та стільки дітей у нас немає, — каже Шубович.

Будинок культури працює. Під час візиту гостей там саме проводили репетицію концерту до Дня медичного працівника.

Сподобалася ветеранам і паркова зона зі сценою на відкритому повітрі.

Другим об'єктом екскурсії ветеранів була місцева школа.

— Дах школи перекрили, в середині кімнати утеплені. У перспективі — утеплити весь корпус зовні, — розповів Шубович.

ПОБУДУВАЛИ НОВИЙ ХРАМ

З подвір'я школи виднівся храм Різдва Пресвятої Богородиці.

— Це було, мабуть, років 17 тому. Храм був дерев'яний, люди на Вербну неділю прийшли до церкви, а вона горить. Згоріло все. Тоді й з'явилася ідея відбудувати новий храм, — каже Володимир Шубович. — Ми виділили гроші, частково люди зібрали. Усі підтримали мою пропозицію, аби храм був українським. Проти висловилися лише двоє людей. Саме з того моменту я почав його будувати. Будівництво велось близько 2-х років. У мене була ідея, щоб кожен мешканець Вернигородка, Верболіз, Великого по можливості здав гроші для того, щоб хто заходив сюди, відчував, що тут є його частка. Все будівництво коштувало 7 мільйонів 200 тисяч, а люди зібрали близько 280-ти. Ось бачите, висить табличка, що збудований він за участю мешканців громади. Скільки захожу до храму, у мене немає відчуття, що ми зробили щось не так.

Гостей храму вразив вигляд насаджень навколо церкви.

— Територія велика, комусь за всім цим доглядати треба. Ми місцями посадили барвінок. Він взявся килимом і бур'ян не росте, — продовжив свою розповідь

пан Володимир. — Після пожежі вціліли тільки металеві ворота і дві туї, одну з яких я посадив. Скільки я тут, стільки й туям, їх трохи вогнем присмарило, але залишилися живі.

У церкві відспівують людей, щоб не йти з покійним через все село, ми зробили парковою зоною доріжку і нею є можливість виходити на дорогу, яка веде до кладовища. Ми планували підвести туди воду, та водій техніки, якому зробили замовлення, сказав, що на кладовищі не буде копати. На одному з кладовищ воду підвели, так екскаваторщик і директор кладовища померли. Чи співпадіння, чи правда щось у цьому є, долю не випробували. Провели воду тільки до кладовища, — розповів Володимир Шубович.

УСЕ ЗБЕРІГАЄТЬСЯ У ГАРНОМУ СТАНІ

Біля церкви гостей з Козятина чекав автобус. Вони сіли на транспорт і поїхали у село Велике.

Проїжджаючи біля сільського ставу, пан Володимир каже:

— Ставочки ми всі почисти-

«Відбудовували храм за участю мешканців громади. Скільки захожу сюди, у мене немає відчуття, що ми зробили щось не так»

ли. Тоді можна це було робити, літр бензину коштував 7 копійок, а солярки 5. По нинішніх цінах на пальне, цього вже не зробиш. З лівого боку від дороги ви бачите приміщення, то птахоферма і складські приміщення.

У центр села ветерани праці їхали лише для того, щоб покласти квіти до пам'ятника воїнам Другої світової війни. Вони дорогою бачили скошені узбіччя доріг, магазин, стадіон, клуб закритий, але зовні готовий приймати відвідувачів. Біля пам'ятника сфотографувалися і поїхали у зворотню дорогу.

На території СТОВ «Вернигородоцьке» ми бачили сільськогосподарську техніку, яка вже завершила посівну, корівники, свинарники та приміщення, де були отари овець, готові хоч зараз прийняти стадо. Як зазначив директор підприємства, все воно зберігається в гарному стані, тому що «віримо, що можуть прийти часи, коли буде вигідно тримати поголів'я».

Дорогою на Верболози ветерани зробили зупинку на колишній птахофабриці.

Президії ради ветеранів сподобалась альтанка. Вирішили біля неї сфотографуватися

Покладання квітів біля пам'ятних дощок. Вшанували пам'ять Віктора Крючкова та Олександра Москалюка

— Щоб така територія не пустувала, ми тут висадили чотири садки: яблунь, черешень, слив і горіхів, зробили зону відпочинку для працівників підприємства на відкритому повітрі і в приміщенні, — розповідав Володимир Шубович.

Ще гості з Козятина зробили зупинку в ідальні працівників. Тут нашим гідом була працівник культури і завідувачка ідальні Ольга Іліуц.

Вона розповіла, що ідальня оснащена всім необхідним: морозильна кімната, машина для мийки посуду, кімната для персоналу.

— Ви в посівну трактористам обіди на поле вивозили?

— Так, вивозили для 18 працюючих у індивідуальних термосах. Тому що тарілки без пилу на поле не можна доставити. Машину застосовуємо, щоб помити індивідуальні термоси працівників у полі.

СМІТТЯ НЕМАЄ

У Верболозах ми подивилися тік, який вже готовий для прийому зерна і 7 чи 8 приміщень для його зберігання. Останньою зупинкою ветеранів праці була ідальня, в якій обідав після освячення храму у Вернигородку Філарет. Дорогою до ідальні запитали у вернигородоцького господарника:

— Ми побували у трьох селах і ніде не бачили, щоб десь було сміття, як ви вирішили проблему зі сміттям?

— Дуже просто. У кожному селі поставлені ємності для сміття і люди туди його зносять.

— Скільки коштує така послуга?

— Сміття ми вивозимо за рахунок підприємства. Коли ті баки майже наповнені, дається техніка і сміття вивозимо на сміттєзвалище.

— А звідти куди ви його везете? — запитали.

— Нікуди не вивозимо. Для сміття ми копаємо котлован, а коли його набирається на рівень майже з землею, засипаємо його.

— А з гіллям, що робите?

— Гілля після підчисти садків вивозимо і там його дробить щепоріз.

Наостанок ми у Володимира Шубовича запитали: стати агрономом було його покликанням чи так вийшло?

— Звичайно, покликання. Почав я свою трудову діяльність, коли в шкільні роки пас корови, потім возив кінями воду, а в 9-у класі був помічником комбайнера. Люблю я село, а мої досягнення в тому, що люди, з якими я працюю, полюбили культуру, як люблю її я.

ЩОБ ЗІБРАТИ НА «ПТАШКУ», ВЛАШТУВАЛИ ЯРМАРОК

Єднання ■ В училищі провели благодійний ярмарок, аби зібрати кошти для Віталія Коваленка, який боронить нашу країну від ворога. Долучився увесь учнівський та педагогічний колектив. На ярмарку не лише купували смаколики та сувеніри, а й влаштували віртуальну подорож у VR-окулярах і каталися на байках

ОЛЕНА УДВУД

Вівторок, 21 травня. На годиннику майже 10 ранку. Подвір'я Козятинського вищого міжрегіонального училища професійного транспорту перетворилося на ярмаркову площу. Сьогодні тут влаштували захід, аби зібрати кошти на тепловізор для Віталія Коваленка. Колись він тут навчався, а зараз захищає українську землю.

— Напередодні Дня Героя у нашому навчальному закладі проводиться благодійний ярмарок, — каже Наталія Радько, організаторка. — Мета заходу — допомога ЗСУ. Саме так ми можемо висловити свою вдячність нашим незламним захисникам. Саме так ми разом, адже нам не байдуже наше майбутнє, якою мовою розмовлятимуть наступні покоління, які традиції плекатимуть.

Зазвучав Гімн. По тому хвилиною мовчання вшанували пам'ять Героїв, які загинули за Україну. Зразковий танцю-

вальний колектив «Колорит» виконав танець під пісню «Українське сонце зійшло».

Довкола імпровізованої сцени облаштували локації ярмарку. Донери, хотдоги, кекси, тістечка та тортки підходили купувати гості заходу. Поруч не менш цікава локація, на якій влаштували віртуальну подорож. Для цього на столику перед хлопцями окуляри віртуальної реальності. Охочі підходили до столика, одягали окуляри та розважалися.

Поруч дівчата проводили майстер-клас із плетіння коси. А ще робили татування хною. За сусідніми столиками робили сувеніри зі стрічок. Дівчата створили жовто-блакитні та червоно-чорні троянди, які можна було придбати за символічну суму.

Концертна програма бере невеличку паузу, але ярмарок триває далі. У цей час гості заходу мали змогу не тільки поласувати смаколиками чи придбати сувеніри, а й долучитися до гарної справи — плетіння маскувальної сі-

тки. Основу для сітки поставили на подвір'ї училища. Дівчата з хлопцями влітали у сітку смужки тканини. Навчальний заклад від початку повномасштабного вторгнення активно долучається до допомоги Збройним силам України — здобувачі освіти спільно з викладачами за цей час сплели і відправили за допомогою волонтерів на передову не одну маскувальну сітку.

О 13 годині концертна програма продовжилася. Виступив зразковий танцювальний колектив «Колорит» (молодша та старша групи, здобувачі освіти), а також

Завершив концерт танцювальний номер під композицію «Ой у лузі червона калина», який виконав

група Lady. Переможниця обласних та всеукраїнських конкурсів Тетяна Коваленко співала пісні. Підтримав благодійний захід також переможець всеукраїнських та міжнародних вокальних конкурсів Карім Шахін. Він заспівав «Вперед, українці» та «Червону руту». Завершився концерт танцювальним номером під пісню «Ой у лузі червона калина», який виконали усі учасники танцювального колективу «Колорит».

Підготували для гостей заходу ще один сюрприз — на стадіон училища приїхала козятинська мотоспільнота, яка також долучи-

Просто неба учні плели маскувальну сітку. Це далеко не перша сітка, яку відправили на фронт

На ярмарку продавали смаколики. А ще частували смачним чаєм

лася до проведення благодійного ярмарку. За донат байкери катали усіх, хто бажав осідлати залізного

коня. Охочих виявилось чимало, тож байкери затрималися навіть після концерту.

«Ніч у ліцеї»: як провели традиційне свято, що увійшло в історію освітнього закладу

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Для учнів 10-х класів Козятинського опорного ліцею провели уже традиційне свято, яке увійшло в історію освітнього закладу як «Ніч у ліцеї».

Цього року воно мало назву «Уроки навиворіт»

— Хоча формат став іншим, але незмінними залишилися атмосфера таємничості, занурення у світ знань та нових відкриттів. Цікаво, пізнавально, весело — такий вердикт від вдячних учнів 10-х класів. Творчі учителі ліцею по-справжньому здивували, показавши, яким цікавим і незвичайним може бути процес

пізнання. А ще були веселі перерви: фізкультхвилинки «Спортивний азарт», інтелектуальна гра «У пошуках логіки» та смачні посиденьки у ліцейній їдальні, — пишуть на сторінці навчального закладу. Завершення дійства — щирий діалог, обмін враженнями в затишній актовій залі.

Головну тему «Людина: як вона є» діти досліджували на таких уроках:

Урок-дегустація «Людина як вона є: їжа» від директора Олени Білянець;

Урок-дискусія від учительки географії та економіки Аліни Білоус «Лі Куан Ю, який зробив усе навпаки»;

Заняття з елементами фентезі «Химери: міф чи реальність?» від дуету учителів української мови Тетяни Домбровської та біології Оксани Новаківської;

Урок незвичайної математики «Люди і числа» від учителів Вікторії Хринюк та Карини Качурівської;

Новий погляд на фізику подарував учням Олександр Ярош; Дослідження теми «Еволюція людини» від команди вчителів: Ігоря Степанюка, Віктора Добровольського та Олени Карнаух;

Патріотичний урок «Українці, які змінили світ» від учителів літератури Олени Кузнецової та Наталії Ковальової;

Пісенний бум «Music ever popular» від учителів англійської мови Ольги Трохимич, Алли Задорожної та Олени Швець;

Урок-подорож сторінками знаменитої «Енеїди» І. Котля-

ревського «Дорога з минулого в майбутнє» від учительки української мови Тетяни Лівшиць;

Батл «Я і робот» від учителів інформатики Руслана Хринюка та Ярослава Костюка.

У ЖІНОЧОМУ КОЛІ ГОВОРИЛИ ПРО ТРАДИЦІЇ І МОТАЛИ ЛЯЛЬКИ

Автентично ■ До Дня сім'ї в Інклюзивно-ресурсному центрі Козятинської міської ради провели майстер-клас. Запросили матусь дітей з особливими освітніми потребами. На годину козятинчанки занурилися в атмосферу спокою та творчості і разом із майстринею кожна створила своє Щастячко

ОЛЕНА УДВУД

У затишній кімнаті зібралися жінки. Вони завітали до Інклюзивно-ресурсного центру Козятинської міської ради, аби познайомитися з традиційним видом українського мистецтва. Сьогодні їх навчать робити автентичний оберіг — мотанку. Захід організували до Міжнародного дня сім'ї, який ми відзначали 15 травня. Запросили матусь дітей з особливими освітніми потребами.

— Зараз ви створите не просто ляльку-мотанку, ви створите Щастя, — каже Марина Гончарук, директорка Інклюзивно-ресурсного центру Козятинської міської ради. — А допоможе нам у цьому керівник гуртка «Берегиня» Центру дитячої та юнацької творчості Наталія Баштова. Вкладіть у ляльку всі свої думки і мрії, якими ви хочете бути, якими ви хочете бачити своє щасливе життя, тому що це Щастячко ви понесете додому.

— Мотання допоможе згадати власне коріння, доторкнутися до сакрального, українського, що робить нас неповторною нацією, — каже Наталія Баштова. — Сьогоднішній наш майстер-клас не важкий, він для розслаблення. Ви зануритеся у ту атмосферу, в якій колись наші матусі й пра-

матусі робили ляльки для своїх діточок.

Учасниці майстер-класу сідають у коло за великий стіл, де на них вже чекають різнокольорові стрічки, шматочки тканини та усе необхідне. Спочатку формують тіло ляльки. Його роблять з квадратного клаптика тканини. Спершу намотують голову. Для цього використовують вату.

— Можна всередину покласти

Ляльці робили довге волосся, тому що вірили, що чим довша коса — тим більше щастя загребе до себе мотанка

те, що вам потрібно, — дає пораду майстриня. — Хочете бути з перчинкою — посипте перчику. Хочете бути солодкою — додайте трішечки цукру. Хочете оберіг — можна солі насипати. Раніше, коли не було вати, брали шматочки вовни, паклі, будь-що, з чого можна було зробити кульку. Або клали шматочок тканини і закручували в грудочку.

— Я так розумію, в цей оберіг можна все вкладати? — запитує Ірина.

Матусі дітей з особливими освітніми потребами на годину занурилися у світ українських традицій. Вони мотали Щастя за усіма правилами

— Так, у вату можна покласти шматок ладана чи намоленої свічки, — відповідає Наталія. — Або ж священного маку, освяченого у церкві на Маковія. Це захищає від вроків.

Потім майстриня демонструє, як зробити долоні. Аби було зрозуміліше, Наталія показує це на великому шматку тканини, адже долоню потрібно завернути правильно. На долонях майстриня радить зав'язати вузлики, щоб вони не розмоталися. За тим козятинчанки намотують своїм Щастячкам талію і руки, а тоді роблять коси з шерстяної нитки. Наталія ділиться секретом, як легко зробити волосся пишним та однакової довжини. Для цього учасниці майстер-класу використовують підручник.

— Щастя зазвичай роблять з довгою косою, тому що з давніх-давен вірили, що сила жінки

в косах, — розповідає Наталія Баштова. — Часто волосся у Щастячка вдвічі довше за саму ляльку. Наші предки вірили, що Господь тримає кожну жінку за коси і крутить, і чим більша амплітуда, тим більше вона загребе щастя. Крім того, волосся прикриває енергетичні центри, для того, щоб накопичувати енергію Всесвіту. Довга коса у ляльки — це ваш захист та підтримка.

Мотанці потрібно зробити не лише зачіску, а й одяг. Кожна обирає клаптик кольорової тканини, який їй більше до сходу і формує спідничку. Її не шують, а просто примотують, адже шити на ляльці не можна. Поверх спідниці учасниці майстер-класу роблять фартушки, оздоблені орнаментами. Краї фартушків майстриня радить обштрапати, щоб вони виглядали гарніше.

— Фартушок можна прив'язати

до талії за допомогою стрічки або нитки поверх спідниці, — дає настанову Наталія. — Колір стрічки має значення. Кому потрібно більше енергії — додаємо червоні стрічки. Якщо потрібно умиротворення, спокій, мудрість — це блакитний або синій колір. Зелений — коли має бути спокій, розвиток, рушійна і спокійна сила. А жовтий — це Божа енергія, Божий захист. Як маленький бонус, лялечку можна прикрасити квіткою. Оберете собі квіточку і ми її приклеїмо до волосся за допомогою клею.

Людмила зробила ляльку першою. Своє Щастячко вона прикрасила рожевою квіткою. Її мотанка вбрана у завітчану спідницю лілового кольору. Поверх фартушка — червона стрічка. Кожна учасниця майстер-класу створила свою ляльку, не схожу на інші.

«Ти мій маяк, без тебе ніяк». Козятинський гурт «Draft» презентував новий трек

ОЛЕНА УДВУД

Нещодавно гурт «Draft» виступав на відкритті мотосезону у Козятині, а тепер хлопці випустили нову пісню. Вона має назву «Маяк». Прем'єра вже відбулася на радіо.

Козятинський гурт «Draft» потішив своїх шанувальників новою піснею. У четвер, 16 травня, на Всесвітній день вишиванки

її опублікували на офіційному каналі гурту у YouTube.

«Це бенгер під назвою «Маяк» (бенгер, дослівно «вибуховий» з англійської — популярний трек, який легко запам'ятовується і має гучний та енергійний біт — авт.). Щоб у кожного була хоча б одна світла і тепла людина, до якої хочеться притулитись і забути про всі проблеми», — пишуть учасники гурту «Draft» в описі до пісні.

«Маяк» вже не раз чули глядачі, які були на концертах гурту, адже «Draft» не раз грали композицію на виступах. Трек записали на столичній студії «FDR Media». Звукоінженер — Ярослав Вільчик. У відеоряді до пісні використані кадри з виступів та запису на студії. Додамо, що прем'єра пісні «Маяк» відбулася також на «RadioROKS», тож трек наших козятинців почула вся Україна.

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо
Криниці
Копаємо вигрібні ями
Доставка кілець
068-564-10-90

**ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН
САМОСКІД**
- ПІСОК -ЩЕБІНЬ -ВІДСІВ
-БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані
063-398-67-27, 096-216-52-40

РЕСТАВРАЦІЯ ПОДУШОК
- Заміна напірника
- Чистка та дезинфекція пір'я
- Можливість заміни розміру подушки
- Вїзд до замовника
093-355-89-83, 096-318-65-66

**ДО УВАГИ АБОНЕНТІВ
ЗАЛІЗНИЧНОЇ АТС**
Згідно рішення правління АТ «Укрзалізниця»
від 12.06.2023 (протокол №Ц-85/35 Ком.т.)
а наказу №154-Н від 24.04.2024 р.
з 01.05.2024 року

**АБОНЕНТНА ПЛАТА ЗА
КОРИСТУВАННЯ ОСНОВНИМ
ТЕЛЕФОННИМ АПАРАТОМ
ЗА МІСЯЦЬ СКЛАДАЄ –**
156 грн. 82 коп.

ТОВ "Елеваторна компанія "КУСТО АГРО"
Запрошує на постійну роботу:
Тракториста-машиніста
с/г виробництва
Машиніста електролебідки
(067) 431 87 48 Тетяна

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)
**АВТОШКОЛА
запрошує**
майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку
м.Козятин, пров.Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

**ПРИЙОМ
ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО
МЕТАЛОБРУХТУ**
Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості
098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31
м. Козятин,
вул. Подільська, 159

Увага усім люблячим петперентам!
Амбулаторія ветеринарної медицини «Матроскін & Ко»
с учасниками соціальної програми «Ляпки в безпеці»!
З 21 травня по 10 червня ми безкоштовно
вакцинуємо від сказу та інших вірусних захворювань,
чипуємо вашого улюбленця.
Немає обмежень по кількості тварин на одного власника
098-412-17-47

«Ляпки в безпеці» – це спільний проєкт Миколаївського родного фонду захисту тварин ІПАВ та української соціальної ініціативи Save Pets of Ukraine відомого проєкту. Програма відбувається за сприяння Міністерства Цифрової Трансформації України, Міністерства аграрної політики та продовольства України, Держпродспоживслужби та компанії Novobas.

**Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти**

- Швидко та без черг
- Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

**ПОСЛУГИ
МІНІ-ЕКСКАВАТОРА**
ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ
Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м.Козятин
097-665-87-48
Ярослав Васильович

*Здам приміщення 40 кв м., 10 кв м.,
центр міста, кожне приміщення з
окремим входом, магазин «Тріумф».*
067-757-89-25, 093-092-40-04

РОБОТА

☐ Кафе-кондитерська «Солодка майстерня Пряна» запрошує в свою команду яскраву, амбітну продавчиню-баристку. Пропонуємо гідну винагороду та комфортні умови праці, стабільність та офіційне працевлаштування. Графік 2\2 з 8.00 до 21.00 Вимоги: повноліття, відкрите та легке спілкування, активність, уважність, відповідальність, готовність навчатись, без шкідливих звичок. Деталі за тел/вайбер 099-419-46-62 Тетяна

РЕМОНТ

☐ Виконуємо будівельні роботи різного типу. **093-817-40-91**

☐ Виконую ремонтні роботи: шпаклюю, фарбую, роблю потолки, відкоси, багети, стіни, штукатурка. **097-816-97-62**

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

☐ Продам поросят 25 - 30 кг. **068-518-22-70, 063-294-19-76**

☐ Продам поросята м'ясних порід, с. Пляхова. **098-645-80-12, 067-795-18-46**

☐ Продам поросята. **073-407-69-12**

☐ В добрі і турботливі руки продам молочну корову, прошу заготівельників не турбувати, лише на утримання. **097-793-55-95**

☐ Продам поросята «Петрен» 12-15 кг. **063-392-94-22**

☐ Продам поросята м'ясної породи 16-18 кг. **098-656-92-41**

☐ Продам теличку тільну 7 місяців, спокійна від доброї корови, с. Козятин. **063-699-72-43**

☐ Продам теличку недорого від доброї корови віком 2 місяці. **068-261-02-45, 063-791-28-46**

☐ Продам поросята «Дюрок». **097-474-42-11, 063-260-09-52**

☐ Продам поросята «Петрен» с. Журбинці. **067-949-60-30**

☐ Продам поросят «Петрен». **096-078-63-82**

☐ Продам кабанчики чищені 35 - 45 кг. **068-216-70-39**

☐ Продам поросят м'ясної породи **097-704-97-81**

☐ Продам бичка на відгодівлю. **096-081-36-48**

ПРОДАМ

☐ Аптечні меблі на дві каси, холодильник-вітрину. **063-392-93-20**

☐ Тюки ячмінки, пшеничні, люцерни, зерно овес, кукурудза, ячмінь, пшениця. **098-587-31-69, 067-429-73-29**

☐ Пшеницю. **096-721-59-39**

☐ Антену спутникову на 3 головки з кабелем 40 м., бідон алюмінієвий 40 л., велосипед підлітковий у відмінному стані, розмір колеса 180, електричні двигуни на 220 в., рама до велосипеда чоловіча. **067-106-32-41, 093-024-05-63**

☐ Ванну чавунну 1,70 см., майже нова, водонагрівач на дровах «Титан», трос металевий 14 мм. **067-394-60-27**

☐ Продам картоплю велику, підлітковий б/у велосипед. **093-940-96-11**

☐ Пилосос «Ракета-3» робочий, вентилятор настільний, каструля алюмінієва 20 л., чавун 5 л. **097-873-36-99**

☐ Дитячу прогулочну коляску і дитячий велосипед для дівчинки на 5-8 років. **096-318-65-66**

☐ Зварювальний апарат інверторний, холодильник Bosch, пральну машину Bosch, електропила, бензопила, велосипед спортивний. **093-560-58-12**

☐ Диван, м'який куточок в кімнату, люстру, бінокль, кофейний сервіз. **066-993-80-47**

☐ Котел газовий «Проскурів», ванну чавунну 140 см. **063-829-40-00**

☐ Картоплю дрібну. **063-190-46-76**

☐ Велосипед підлітковий б/в та скутер Honda Lead (Японія). **093-940-96-11**

☐ Труби нержавіючі 33 x 1,5 - 50 м., 65 x 5 - 60 м. **063-733-40-42**

☐ Насіння гречки «Воля» (еліта). **097-577-26-86**

☐ Підгортач дисковий для важкого мотоблока, шків 150 мм проф. Б. з шестернею масляного насоса. **093-563-81-40**

☐ Картоплю. **067-966-23-30**

☐ Телевізор «Philips» діаг. 69 см., супутникову тарілку

+ тонер, все в робочому стані. **093-800-66-77, 095-425-36-54**

☐ Мийку кухонну сталеву б/в 60 x 60 - 200 грн., сушку в ванну б/в з нержавійки - 200 грн., телевізор «Samsung» cs-21 K - 200 грн. **067-224-08-52**

☐ Монітор б/в LG Flatron W1943SB-DF робочий стан - 700 грн. **067-465-90-65**

☐ Банки 0,5 л - 6 грн., 1 л - 12 грн. **067-224-08-52**

☐ Банки 0,5 л., 3 л. **096-130-65-01**

☐ Серванти 3шт по 500 грн., крісло, комп'ютер, телевізор «HITACHI», оприскувач, велосипед «Салют», водяний насос потужний в скважину чи колодязь новий. **068-216-34-20**

☐ Бензогенератор - 800 Вт, каструлі нерж. - 40 л., алюмінієва - 60 л. **068-216-34-20**

☐ Бензопилу, бензокоосу, ел. двигуни різні, водяні насоси різні, інкубатор, мотофрезу, болгарку, дрель, ел. лобзик. **068-216-34-20**

☐ Шурупверт, електропила, велосипед дитячий 6-10 років, форма для виливки бетонних кілець. **068-216-34-20**

☐ Сіно люцерни та та люцерна на корні, швейна машина «Сінгер». **096-192-68-08**

☐ Пшеницю та ячмінь. **098-656-92-41**

☐ Бджолосім'ї. **097-686-41-07**

☐ Стінку кімнатну, сучасного зразку в доброму стані. **067-591-79-65**

☐ Січкарню, парафін, сервант б/в, трільяж, радіолю, килими, доріжки, відрізи тканини нові. **063-313-09-49**

☐ Твердопаливний котел Холмова б/в. **067-608-90-52**

☐ Бочки пластикові, харчові, 300 літрів, ємність з нежарючої сталі на 2 т., ємність металева 1,2 т., дріт оцинкований, колючий, в бухтах. **063-381-32-41**

☐ Ячмінь. **096-85-75-299**

☐ Вулмки з бджолосім'ями. **096-567-48-75**

☐ Пшеницю 2т. та картоплю велику. **098-555-54-31**

☐ Вугіля семечки до 4 тон. 5000 грн/т. в Козятині. **063-381-32-41**

☐ Телевізор Самсунг з настінним кріпленням. **067-198-62-53**

☐ Вулики з бджолами. **096-644-42-48**

НЕРУХОМІСТЬ

☐ Дачу в кооп. «Вишенька» з документами, будинок цегляний 6 x 8 з пічним опаленням, 5,7 сот., підвал, гараж, криниця, молоді насадження. **097-441-41-01**

☐ Будинок з госп. будівлями в с. Козятин, газ та пічне опалення. **098-520-43-79**

☐ Будинок зі зручностями 70 кв. м., с. Козятин, загальна площа ділянки 17 сот. **097-248-32-19**

☐ 1-кімн. кв., центр міста, інд. опалення, ремонт. **063-289-28-20**

☐ 1-кімн. кв., центр, 5 поверх, інд. опалення. **063-412-30-04**

☐ 1-кімн. кв., на ст. Махаринці, госп. будівлі, город 20 сот., криниця. **098-321-74-24**

☐ 1-кімн. кв., центр, третій поверх, ремонт, інд. опалення, середня. **093-704-31-57**

☐ 2-кімн. кв., з ремонтом, вул. Героїв Майдану. **063-385-82-02**

☐ 2-кімн. кв., центр, м. Козятин з меблями та побутовою технікою, від власника. **098-808-56-01**

☐ 2-кімн. кв., третій поверх, середня, інд. опалення, частковий ремонт. **093-704-31-57**

☐ 2-кімн. кв., перший поверх, р-н ПРБ, інд. опалення, м/п вікна, балкон 47 кв. м., погріб. **093-704-31-57**

☐ 2-х кімн. кв. в центрі Козятин, ремонт. **063-427-43-15**

☐ 3-кімн. кв., р-н ПРБ. **063-187-87-86**

☐ 3-кімн. кв., центр, 60 кв. м., 4 поверх, середня, інд. опалення, без ремонту. **093-704-31-57**

☐ 4-х кім. квартиру, в центрі міста, перший поверх. **063-298-50-37**

☐ 4-кімн. кв., центр, середня, інд. опалення, житловий стан, третій поверх. **093-704-31-57**

☐ Зем. ділянка р-н «Поле Чудес», 15 сот., контейнер, криниця. **097-989-09-79**

☐ Земельна ділянка 6 сот., під забудову, центр, провулок Грушевського 10. **063-392-93-20**

☐ Будинок с. Журбинці, вул. Слобода 93, ділянка 44 сот., сарай, погріб, підведена центральна вода. **067-949-60-30**

□ Будинок с. Сестринівка, город 92 сот., госп. будівлі, поруч газ та водопровід. 098-321-74-24

□ Частина будинку, вул. Сагайдачного з евроремонтом, заг. площа 45 кв. м., газ, вода центральна, гараж, госп. будівлі, погріб, зем. ділянка 4,5 сот., фруктові дерева. 093-697-64-50

□ Будинок та земельну ділянку 23 сотки, с. Кордишівка. 097-281-03-18

□ Будинок 62 кв. м., госп. будівлі, газ та пічне опалення, зем. ділянка 15 сот. 096-192-68-08

□ Дачну ділянку з будиночком ст. «Дубок» (Плановий). 097-776-24-42

□ Будинок с. Кордишівка, газ, вода, город 6 сот. 097-539-03-47

□ Кімнату в гуртожитку, р-н ПРБ, вул. Героїв Захисників України(8-ма Гвардійська). 066-049-10-93

□ Будинок с. Козятин зі всіма зручностями, госп. будівлі, 17 сот. землі. 093-594-07-88

□ Будинок з усіма зручностями, госп. будівлями, вул. Подільська 12 а, с. Козятин. 096-370-88-14, 097-443-95-16

□ Будинок 70 кв. м., с. Кордишівка, вул. Джерельна, газ, вода, усі зручності, госп. будівлі, 40 сот. город, молодий сад. 097-705-20-68

□ Частину будинку, потребує ремонту, вул. Стуса, центр, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опалення, гараж метал. 3,5 x 6 м., сарай, погріб, криниця. 068-548-59-98, 093-632-24-12

□ Будинок цегляний інд. опалення р-н ліцею №5, житловий стан. 093-704-31-57

□ Будинок, 20 сот. зем. ділянки, р-н лікарні, біля містка. 093-704-31-57

□ Частина будинку 32 кв. м., пічне+газове опалення, центральна вода, без ремонту, р-н ПРБ, недорого. 093-704-31-57

□ Частина будинку з гаражем в центрі міста. 093-704-31-57

□ Будинок новий 120 кв. м., ремонт, меблі, р-н училища. 093-704-31-57

□ Будинок сучасний новий без внутрішніх робіт 30 сот зем діл р-н «Царське село». 093-704-31-57

□ Будинок 120 кв. м., центр, евроремонт, гараж. 093-704-31-57

□ Будинок та земельна ділянка 23 сотки, с. Кордишівка. 097-281-03-18

□ Будинок в селі Голубівка, Ружинського р-ну, в гарному місці, асфальтована дорога, став, левада, 40 сот. городу, поруч ліс. Гарне сполучення з Козятиною та Києвом. 063-648-20-99

□ 1/4 будинка, недорого, вул. Залізнична (9 січня), опалення, мп вікна, криниця, сарай, зручності у дворі. 067-494-77-27

□ Будинок в м. Козятин з госп. будівлями в р-ні автостанції, зем.діл-ка 7 сот. 098-151-00-90

□ Будинок в Козятині, вул. Зоряна, 106. 063-749-61-36

АВТОМОТО

□ ВАЗ 2109, терміново, 1995 р. в., газ-бензин, газ вписаний, на ходу. 068-330-68-43

□ ВАЗ 2106, терміново, 1987 р. в., на ходу, газ-бензин, газ вписаний. 063-816-88-95

□ Міні-трактор Kubota GL-40 в хорошому стані з кабіною та фрезью. 097-577-26-86

□ Пług 3-корпусний до мінітрактора Чеського виробництва, дискову борону 1,8 м. 097-577-26-86

□ Діски Chery Amulet 4 шт., резина Hankook з дисками літня 195/65 R15 - 4 шт. 096-192-68-08

□ Покришка з камерою 550 x 16 - 1 шт., два диска, покришка з камерою та диском 9,5/R 32/268. 067-394-60-27

□ Форд-конект 2010 р.в., вантажний, недорого, тех. паспорт на ГАЗ-53, скати на каналізацію від вантажного авто. 063-75-80-634

□ Деу Ланос, 2007 р.в., об'ємом 1,4, пробіг - 105000 км., 2 власник, є питання по косметичці. Ціна 2200 у.о. 063-035-66-14

КУПЛЮ

□ Картоплю велику. 067-159-28-54

□ Картоплю велику. 068-604-34-84 Анатолій

□ Неробочі бензокоси, бензопили, електропили, електродвигуни від 2 квт та більше можливо перегорівші, млини, неробочі мотоблоки, акумуляторні пили. 068-216-34-20

□ 2-х або 3-х кімн. кв. в центрі міста, без ремонту. 066-674-20-96

РІЗНЕ

□ Загублений тимчасовий військовий квиток СЛ 1/7019 виданий Слов'янським об'єднаним військовим комісаріатом Донецької обл. 15.05.2003 р. на ім'я Шевцов Андрій Олександрович вважати не дійсним.

□ Здам в оренду на тривалий термін 4-кімн. квартиру в центрі міста, другий поверх 5-ти поверхового будинку. 063-564-79-07

□ Втрачено військове приписне посвідчення на ім'я Осипчук Дмитро Олександрович 8.11.2000 р. н., жителя м. Козятин вважати недійсним.

□ Втрачено військовий квиток на ім'я Гіржан Олег Петрович вважати недійсним.

□ Втрачене посвідчення багатодітної родини на ім'я Петрова Наталя Володимирівна, вважати недійсним.

□ Втрачений військовий квиток на Підзигун Сергій Михайлович вважати недійсним.

Рік тому на проклятій війні загинув
чоловік, батько, син, дідусь, брат

Місько Василь Якович

13. 01. 1976 р. - 21. 05. 2023 р.
с. Широка Гребля

Відійшов ти від нас,
Промінь сонця погас,
Залишились пекучі рани.
Не прийде ти у дім,
І сльозами не злити, але тебе як живого,
Будем вічно любити.
Твоє минуле — навіки з нами,
Твоє сьогодні — то біль грудей,
То жаль, то смуток, то серця рана,
Дружини, твоїх дітей.
Ти пішов від нас у вічність,
Але світла пам'ять, ніжність,
І добро твого серця
Назавжди залишиться з нами.

З великим болем та скорботою
ми ніколи тебе не забудемо,
ти завжди будеш в нашій пам'яті
і в серцях.

Рідні та близькі

□ Втрачений атестат виданий Войтку Олександром Івановичем виданому у 2004 році № 684353 вважати недійсним

□ Познайомлюся з жінкою 60+, яка готова на переїзд, житлом забезпечений, можливо переселенка. 093-355-61-17

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com

+38 066 249 67 87

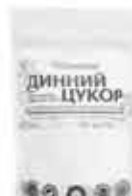
Макарони
Мушлі
TORINO, 425 г

80⁰⁰

Кетчуп
зі стевією без
цукру GumBeam
470 г

185⁰⁰

Динний цукор,
Еритритол
GreenLine, 250 г

145⁰⁰

Сенсор
Dexcom G7

3190⁰⁰

Декстро
Dextro Energy
Cola, 50 г

80⁰⁰

Натуральні
льодяники
без цукру

155⁰⁰

Сенсори FreeStyle Libre 1,2,3

2150⁰⁰ - 3250⁰⁰

Комплекси
Вітаміну В
Для дорослих
та дітей

260⁰⁰

Кардіовід
30 капсул

225⁰⁰

Сироп без цукру
ZERO SYRUP
Солона карамель
350 мл

160⁰⁰

Сахарок
Shop

Вітаємо з 55-річчям чарівну жінку
24 травня

Роман Оксану Юрїївну

У цей час чарівний, у святковий день
Бажаємо радості й достатку повних жмень.
Будьте радісною, любою, щасливою
І до ста літ — здоровою й красивою.

Радійте життю і здійснійте мрії,
Хай втіляться уквітчані надії,
Хай злагода з вами поруч іде.
Із днем народження вітаємо!

Колектив ОКЗ «Гімназія 9 Козятинської міської ради Вінницької області»

АНЕКДОТИ

— Як настрої? Бойовий?
— На бойовий ліцензії немає.
Травматичний...

У приватній стоматології боляче
буває тільки біла каси. Для всього
іншого є анестезія.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

	GISMETEO.UA	SINOPTIK	meteo®
	GISMETEO	SINOPTIK	METEO.UA
ЧЕТВЕР 23.05	+25 +14	+26 +13	+27 +13
П'ЯТНИЦЯ 24.05	+25 +14	+25 +16	+26 +13
СУБОТА 25.05	+24 +13	+25 +15	+24 +9
НЕДІЛЯ 26.05	+24 +9	+25 +12	+25 +10
ПОНЕДІЛОК 27.05	+24 +11	+25 +13	+25 +12
ВІВТОРОК 28.05	+24 +13	+26 +15	+24 +13
СЕРЕДА 29.05	+24 +14	+26 +15	+24 +13

РЕКЛАМА

520492

ОКЕЙ 99.5 FM

Нова хвиля!

Привітайте
з днем
народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

RIA
Козятин

Аудиторія груп сайту RIA Козятин
Фейсбук - 8 700 підписників
Instagram - 7 200 підписників
УФБГ - 1 600 підписників
Telegram - 3 100 підписників

Вартість привітання
Привітання в одному пабліку - 250 грн*
Закріплення на тиждень - 150 грн*
*ціни вказані без урахування ПДВ

ГОРОСКОП

ОВЕН

Чекайте на можливі фінансові потрясіння і по можливості збільште резервний фонд. Якщо ви самотні, є шанс зустріти цікаву людину.

ТЕЛЕЦЬ

Ваша швидка реакція допоможе подолати труднощі, що виникають. Зараз чудовий час для обміну думками та ідеями — вашим комунікативним навичкам знайдеться застосування.

БЛИЗНЮКИ

Ви зможете провести кілька короткострокових ділових поїздок та зустрічей, які виявляться корисними. При відсутності концентрації на цілях, не хвилюйтеся.

РАК

Приділіть увагу своїм внутрішнім потребам. Підтримуйте баланс між роботою та особистим життям. Спілкування з близькими людьми буде особливо цінним.

ЛЕВ

На роботі ви можете відчувати навантаження, вміння розставляти пріоритети та делегувати завдання стане ключовим. Довіряйте собі і не соромтеся просити допомоги.

ДІВА

Ви відчуєте приплив енергії та оптимізму. Це чудовий час для нових починань та виходу із зони комфорту. У кар'єрі на вас чекає висока мотивація та прагнення до досягнення цілей.

ТЕРЕЗИ

Через поточні зобов'язання вам потрібно шукати нові джерела доходу. У роботі настає період, коли події допоможуть прояснити ситуацію та усунути сумніви, дозволяючи вам розвивати свої проекти та ідеї.

СКОРПІОН

Ваша енергія та настрої знаходяться на високому рівні, що сприяє змінам та новим починанням. Будьте обережні у роботі, особливо у спілкуванні та у виборі того, кому довіряти.

СТРЕЛЕць

На вас чекають нові можливості у фінансах та бізнесі. Будьте обережні: можливі зради, тому довіряйте своїй інтуїції та дійте обережно.

КОЗОРІГ

Нові інтереси та професійні завдання вимагатимуть енергії. Вам потрібно бути на висоті, щоб ефективно виконувати робочі обов'язки.

ВОДОЛІЙ

Цього тижня у вас виникне ідея до покращення та змін у житті, а численні можливості допоможуть вам поступово досягати бажаних результатів.

РИБИ

Ви розширите свій кругозір, заведете нові знайомства та знайдете однодумців, з якими можна поділитися переживаннями та заспокоїтися. На роботі будуть проблеми, але все вирішиться на вашу користь.